

NOIZE MAGAZINE

EISENFUNK
ISZØLOSCOPE
ANYA LYDIA
STATIK SKY
CYBERESQUE
DE TØT CØR
VARIØCYTHE
KELTFEST
CØMBICHRIST
AMPHI FESTIVAL
SUMMER DARKNESS
VNV NATION
ELF FANTASY FAIR
CASTLEFEST
EN MEER...

Gratis
digitale
CD!

DE LAATSTE EDITIE

Can't ignore!

© Noize Magazine - Noize Magazine is een product van Alskaer en Sister_

COLOFON

Editie 16 – 4^e jaargang
Okt-Nov-Dec 2011

Internet: www.noizemagazine.nl
E-mail: info@noizemagazine.nl

Concept: Alskaer
Art direction, vormgeving en illustraties: Sister_

Hoofredactie: Alskaer, Sister_
Eindredactie: Sister_

Redactie en reporters: Alskaer, DavidK, DJ Ancientgoth, Edslave, Enomis, Eva Hulshof, Frank-Jan, Gerold Smits, Herr Schwarzensee, KWOAD, Ina Smits, Liz Scarlet, Ma-li, Ni Mäste Bört, P!NK DEV!L, Redactie Noize Magazine, Sister_, Skizzy
De inhoud van artikelen en recensies valt onder de verantwoordelijkheid van de auteur zelf.

Fotografie: Alex Blyg, Alskaer, Annie Bertram, Bildarchiv Cchugo,

Bommi, DE_TOT_COR, Devine Lu Linvega, DJ Ancientgoth, Eslië van Keijzerswaard, Frank Wiersema, Gerold Smits, Gili Shani, Lukas Zpira, MS-Photography, Nightshadow, Rainbow Eyes Photography, Rick, Sister_, Statik Sky, Variscythe

Webdesign: Alskaer
Content manager: Alskaer, Sister_
Webmaster: Mortal paralizers
Webdeveloper: Mortal paralizers

© 2011 Noize Magazine
Noize Magazine is een product van Alskaer en Sister_

FOTOGRAFIE

Editie 16 – 4^e jaargang
Okt-Nov-Dec 2011

Alex Blyg Fashion Cyberesque
Alskaer Voorwoord Allerlaatste editie, Over de cover De covershoot, Review Castlefest **Annie Bertram**

Art Anya Lydia **Bildarchiv Cchugo**
Ask the piercer **Bommi** Fashion Cyberesque **DE_TOT_COR**
Interview DE_TOT_COR **Devine Lu Linvega** Interview Iszoloscope **DJ Ancientgoth** Review Summer Darkness **Eslië van Keijzerswaard** Review Keltfest **Frank Wiersema** Review Summer Darkness **Gerold Smits** Review Elf Fantasy Fair **Gili Shani** Fashion Cyberesque **Lukas Zpira** Fashion Cyberesque **MS-Photography** Art Anya Lydia **Nightshadow** Art Anya Lydia **Rainbow Eyes Photography** Interview Eisenfunk, Review Summer Darkness **Rick** Review VNV Nation, Straftanz **Sister_** Review Combichrist, Review Amphi Festival VII, Review Summer Darkness **Statik Sky** Interview Statik Sky **Variscythe** Interview Variscythe

door: Sister_

VOORWOORD

Allerlaatste editie

CAN'T IGNORE THE SILENCE...

Het was een moeilijke beslissing en ook vooral een hele pijnlijke, maar eind augustus hebben we de knoop doorgehakt: dit is de allerlaatste editie van Noize Magazine.

Alskaer en ik ontmoetten elkaar zeven jaar geleden aan het begin van onze MBO-studies en vier jaar later studeerden we af; zij als audio visueel vormgever, ik als grafisch vormgever. Tijdens die studie ontstond ook Noize Magazine. In 2007 liepen we al rond met ideeën, maakten we de eerste ontwerpen voor het logo en begonnen we langzaam aan de eerste artikelen te werken. Op 1 januari 2008 was het zover: Noize Magazine 1 kwam uit. In datzelfde jaar begon Alskaer na de zomervakantie aan haar studie fotografie aan de Academie voor Kunst en Vormgeving St. Joost in Breda en ging ik grafisch ontwerpen studeren aan ArteZ, Hogeschool voor de Kunsten in Arnhem.

We verloren elkaar niet uit het oog, hadden veel contact via e-

mail en het verhaal Noize Magazine ging verder. Alskaer nam vooral de fantasy- en avant-gardekant en de fotografie op zich, ik de EBM/Industrialkant en de vormgeving. Beide schreven we ook artikelen en hielden we ons bezig met de organisatie. Noize Magazine groeide. Meer vrijwilligers werden aangetrokken voor verschillende functies en we leerden veel, beter organiseren, beter verslaggeven en fotograferen, beter interviews afnemen en Noize Magazine kreeg naamsbekendheid. Ik verbaas me nog steeds over hoe bekend het is geworden en over de geweldige lijst met bands die we hebben geïnterviewd. Het blijft fantastisch om te zien wat je wel niet terug kunt krijgen voor eigenlijk alleen een flinke dosis enthousiasme – want geld hebben we er nooit in gestoken. Vrijwilligers voor vrijwilligers, de

scene voor de scene. Dát was Noize Magazine.

Was, want aan alles komt helaas een einde. Alskaer en ik gaan beide een zwaar jaar tegemoet: afstuderen aan de kunstacademie. Stage, scriptie, praktijkopdracht, afstudeerproject... het wordt ons niet gemakkelijk gemaakt. Dit, in combinatie met een aantal vrijwilligers waarmee Noize Magazine maar net kan blijven bestaan – mits we zelf ook constant alle zeilen bij zetten – heeft geleid naar de beslissing om te stoppen met Noize Magazine. Doen we dit niet, dan zou of ons afstuderen of Noize Magazine zelf er enorm onder gaan lijden en dat wil natuurlijk niemand. Desalniettemin doen we dit met pijn in ons hart, want Noize Magazine, je was geweldig!

Can't ignore the noise!

Sister_

INHOUD

Inhoud

EDITIE 16

03 Voorwoord
05 Cyberia of niets **Column**
06 Eisenfunk **Interview**
10 De Covershoot
12 Iszoloscope **Interview**
15 Anya Lydia **Art**
20 Statik Sky **Interview**
22 Cyberesque **Fashion**
26 DE_TOT_COR **Interview**
29 Ask the piercer
30 Variscythe **Interview**
32 Cd-reviews
34 Keltfest **Review**

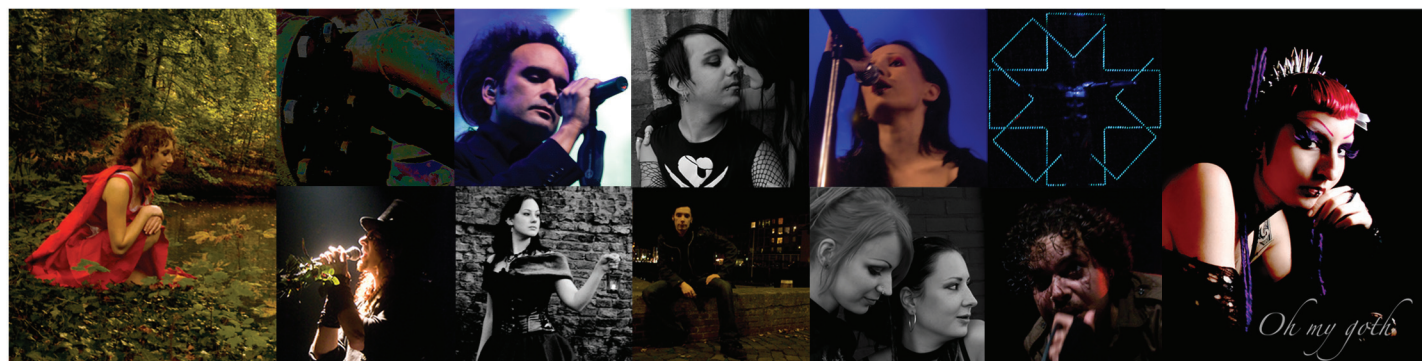
36 Combichrist **Review**
38 Amphi Festival VII **Review**
44 VNV Nation, Straftanz **Review**
46 Elf Fantasy Fair **Review**
48 Castlefest **Review**
50 Summer Darkness **Review**
58 Can't ignore... **Afscheidswoord**
59 Afscheid en column **Afscheidswoord**
60 Laatste editie **Afscheidswoord**
61 Ga je missen 'krantje'? **Afscheidswoord**
62 Zat eraan te komen... **Afscheidswoord**
63 Noize Agenda
64 Dankwoord

door: Redactie Noize Magazine

Alskaer is gespecialiseerd in underground fotografie. Van band art en concertfotografie tot portretfotografie. Alskaer maakt altijd een fotoreportage speciaal voor jou op maat. Naast de fotografie werkt Alskaer aan het boek "Oh my goth", een boek over de Nederlandse gothicscene. Ook houdt ze zich bezig met nieuwe dingen in de underground zoals magazines, videoclips & concepten.

www.alskaer.nl

door: Liz Scarlet

COLUMN

Cyberia of niets

MET MIJN SUDOKU-BOEKJE ALS NIEUWE ACCESSOIRE

Er was ooit een tijd waarin je kon kiezen, waarin er naar je geluisterd werd en waarin je niet afhankelijk was van een corrupt systeem van oude mannen. Nee, ik het niet over de politiek – doe eens even normaal joh! doe zelf normaal! – maar over het aanbod en kwaliteit van de hedendaagse “industrial/cyber-parties”.

Ik weet nog goed... lang, lang geleden... zat ik dagenlang te peinzen welk feest ik dit weekend zou bezoeken, aangezien er op de gemiddelde vrijdagavond wel drie of vier feesten in Nederland te vinden waren. Werd het Area 51 of Redshift, Epicentre of Cyberia? Niet dat ik Cyberia ooit echt overwoog...

Tegenwoordig heb ik geen keus meer: het is Cyberia of niets. Nu zal ik de onwetenden onder jullie eerst vertellen wat Cyberia inhoudt; Cyberia is een “cyberfeest” waar meisjes graag naartoe komen om hun meest skanky outfit aan te laten zien of om aan de wereld te showen dat óók zij dat Cyberdog shirtje hebben. Veel jongens daartegenover komen daar naartoe om die schaar geklede dames te bekijken of om hun eigen nieuwe Cyberdog item te laten zien. Verder is er ook nog een kleine groep die er komt om te dansen en daarom wordt er wonderbaarlijk genoeg ook muziek gedraaid uit de genres “Industrial” en “noise”. Deze genres worden gedraaid, omdat je er in een behoorlijk tempo op kan doordansen zonder vervelende rustige pauzes in een song. En dit laatste is precies mijn irritatie.

Een liedje opzetten kan iedereen, maar mixen niet. Daarom zijn er speciale “Cyberia-dj’s”. Zij zorgen ervoor dat de hele avond harde beats door de zaal klinken.

Niet dus.

Zoals op Cyberia gemixt wordt, kan mijn cd-speler van de Intertoys

ook: wanneer een liedje afgelopen is valt er een pauze van meerdere seconden of wordt er een liedje met een totaal andere “beats-per-minute” opgezet, wat zorgt voor een enorm crappy overgang.

Nu denk jij: als je het dan zo’n rotfeest vind, ga dan niet!

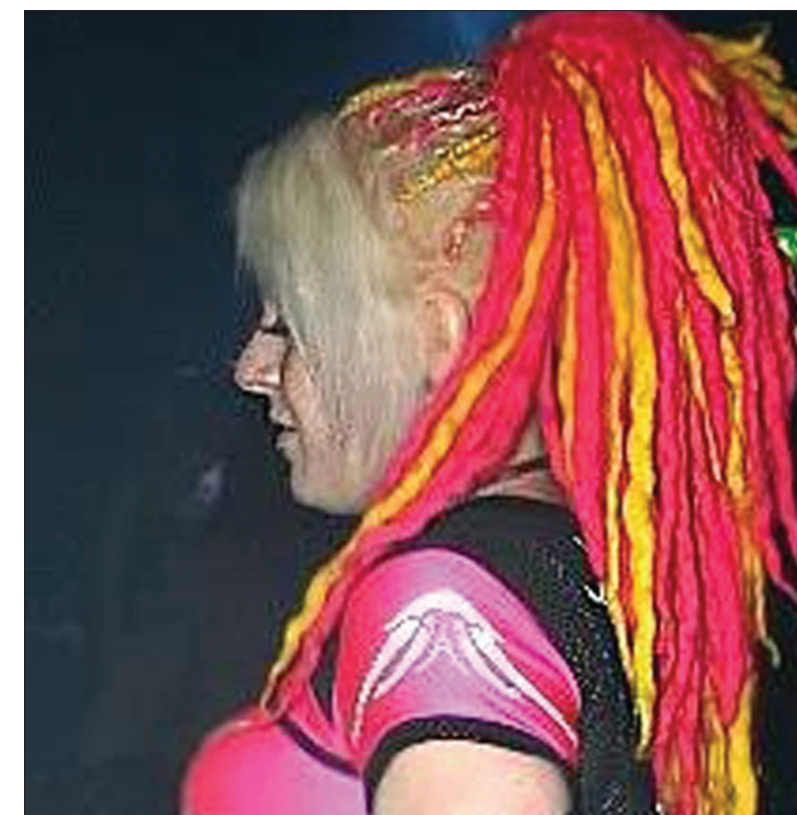
Helaas heb ik geen keus. Dit feest is het enige in zijn soort wat er nog over is in Nederland, in tegenstelling tot de bloeiende Industrial-scenes in België en Duitsland. Feitelijk gezien moet ik dus gewoon het land verlaten en mijn Duitse burens opzoeken om drie minuten non-stop te kunnen dansen.

Nu ben ik natuurlijk een zeur van de bovenste plank, maar wat moet ik dan doen in die 480 seconden elke avond? (Reken op 6 seconden niet dansen per liedje, 80 liedjes = 480.) Het eeuwige Cyberdog shirtje kan me helaas niet meer bezig houden...

Daarom nu, mijn briljante oplossing: mijn sudoku-boekje wordt voortaan mijn nieuwe functionele accessoire. Geen cybertas waar niets inpast, geen goggles, nee mensen, het sudoku-boekje is het helemaal. Staat perfect bij elke outfit en doodt de tijd.

Wie weet kunnen we ooit een cyber-Cyberia-sudoku-clubje oprichten?

Liz

Eisenfunk

Noize Magazine - Editie 16 - 4^e jaargang - oktober-november-december 2011

IN DE COFFEESHOP MET VOLTALLIGE BAND

Op de zondag van Summer Darkness kregen KWOAD en ik de gelegenheid een interview te houden met niemand minder dan de Duitse groep *Eisenfunk*. De dag ervoor hebben wij goed kunnen genieten van de muziek. Aangezien David vloeiend Duits spreekt, nam hij de taak op zich om de mannen eens aan de tand te voelen. Nadat wij ons hadden genesteld in een coffeeshop dicht bij de Dom, kon het interview beginnen.

NEDERLANDS WILLEN FEESTEN

David: 'Jullie hebben gisteren opgetreden en wij vonden het natuurlijk geweldig, maar hoe vonden jullie het optreden zelf gaan?'

Michael Mayer (bandleider, zanger): 'Ja, dat ging zeker goed, weer eens op bezoek in Nederland. Het was nog leuker dan de vorige keer, omdat er meer mensen waren. De stemming was gewoon prima.'

David: 'Dit was jullie tweede concert in Nederland. Wat vinden jullie van het Nederlandse publiek?'

Michael: 'Ehm... Hoe moet ik dat

zeggen? Het publiek heeft zin om te dansen.'

Snel wordt er op deze vraag ingesprongen, want dit schijnt blijkbaar niet normaal te zijn. 'Is dat in Duitsland dan anders?'

Michael: 'Dat kan je zo niet zeggen, dat is niet vergelijkbaar. Het gaat hier om een andere mentaliteit. De Nederlanders willen gewoon feesten, ze willen gewoon plezier hebben.'

NIEUW ALBUM PENTAFUNK

Laten wij nog even een stap terug

doen. 'Jullie zijn nog niet zo heel lang populair, maar het heeft zeker niet lang geduurd voor jullie om zo populair te worden. Wat is volgens jullie de reden, dat jullie opeens zo snel bekend zijn geworden in de scene?'

Michael begint te lachen: 'Geen idee. We maken gewoon muziek en we zijn blij dat het goed aankomt. We doen gewoon wat wij leuk vinden, waarbij we ons goed vermaken. En we zijn gewoon blij dat het andere mensen ook goed bevalt.'

David: 'En dan komt begin augustus jullie nieuwe album *Pentafunk* ook nog uit. Zouden jullie daar wat meer over vertellen?'

Michael: 'Het nieuwe album is heel afwisselend. Er staan echte dansnummers op het album, maar ook rustige nummers, atmosferische tracks en ook wat nummers met een wat andere stijl.'

David: 'Wat bedoel je, wanneer je spreekt over een andere stijl?'

Michael: 'We hebben een drum 'n' bass-nummer gemaakt. Het zijn niet alleen de 130-140 BPM-nummers, maar het zijn ook nummers om thuis op de bank te luisteren. We zijn ook heel benieuwd hoe het publiek de nieuwe nummers gaat waarderen en of het de mensen bevalt. In elk geval was de respons van het eerste nummer wat we al wel eens gespeeld hebben erg goed.' David: 'Jullie hebben gisteren ook al een nummer van *Pentafunk* gespeeld, genaamd *Pestilenz*. Hebben jullie die al vaker live gespeeld?'

ZELF VIDEOCLIPS MAKEN

David: 'Jullie hebben voor jullie toer ook videoclips gemaakt. Gaan jullie voor *Pentafunk* weer nieuwe videoclips maken?'

Michael: 'Jazeker! Eentje staat zelfs al online en dat is *Pentafunk*. Binnenkort komt *Pestilenz* en natuurlijk voor de concertshows de visuals.'

David: 'Maken jullie alle videoclips zelf en zouden jullie er wat meer over kunnen vertellen?'

Michael: 'Ja, die maken wij zelf en maak je borst maar nat, daar kan ik je veel over vertellen. We hebben daar al veel mee gedaan. *Pentafunk* is de volgende stap in onze

ontwikkeling op het moment. Wij doen het allemaal zelf en we zijn ook pas bij *Eisenfunk* begonnen om zelf videoclips te monteren. Het is best wel leuk, ik heb laatst alle videoclips chronologisch bekeken en ik zie heel goed de ontwikkeling die wij maken. Langzamerhand ontstaat er toch een soort van professionaliteit. En ik denk dat ik ook nu wel bewezen heb dat ik daar wel goed in ben.'

PONG, WIJ VINDEN HET MAAR RAAR

David: 'Dan even over jullie bekendste videoclip, *Pong*. Weten

jullie hoe het Nederlandse publiek denkt over de videoclip?'

Michael: 'De Nederlandse fans schrijven ons, dus dat weten wij wel.'

David: 'En wat hebben die fans jullie verteld?'

Michael: 'Dat zij de clip zeer waarderen...'

David: 'Het grappige is, dat de meeste Nederlanders uit de scene, niet zo van de dansen houden die in de clip voorkomen. Wat vinden jullie daarvan?'

Michael: 'Dat heb ik nu voor het eerst gehoord en ik vind het eigenlijk wel erg grappig.'

Noize Magazine - Editie 16 - 4^e jaargang - oktober-november-december 2011

Arthur Stauder (drums) was toch wat meer verbaasd dan zijn collega: 'De Nederlanders vinden de cyberdansen niet zo leuk.'

Micheal kijkt zijn maat aan en vervolgt: 'Nee, daar houden ze niet echt van.'

David: 'Zij houden wel van dansen, maar niet zoals de dansen in de videoclip. De Nederlanders dansen heel anders.'

Michael valt bij: 'Dat merkten wij ook, gisteren bij het concert, dat jullie heel anders dansen. Dat verschil merk je ook tussen de Noorden de Zuid-Duitsers, hun dans is heel verschillend.'

"EISENFUNK FESTIVAL"

Dan wordt het interview over een andere boeg gegoooid. Wat als de bandleiden hun eigen festival mochten organiseren, hoe zou de line-up er dan uitzien?

Arthur: 'Mijn eigen festival zal drie á vier podia hebben. Eén podium zal klassieke rockbands bevatten en ook richting de gothic, zoals *Deine Lakeien*, maar ook *Sisters of Mercy*. En dan natuurlijk een EBM-podium met *Nitzer Ebb* en *Front 242* en zeker niet onbelangrijk: *Spetznaz*. Dan nog een kelder met wat industrial/noise-acts. Iemand van *Hands* kan je daar mooi voor vragen.'

David wordt nog nieuwsgieriger: 'Welke van *Hands*?'

Arthur: '*Winterkälte* is altijd goed, waarnaast ik *Greyhound* en *13 Monkeys*, die ik laatst heb gezien, ook erg goed vindt. *Monolith* is ook mooi trouwens en natuurlijk niet te vergeten *Mono No Aware*.'

Michael gaat er doorheen: 'Zeker weten!'

David: 'En staat *Eisenfunk* zelf ook in de line-up?'

Arthur: 'Als wij het organiseren, dan staat *Eisenfunk* er natuurlijk ook. We moeten er natuurlijk een

goede band neerzetten.'

Een lachsalvo vult de rookruimte van de coffeeshop. Het zal wat bekijks hebben opgeleverd, maar ons interview gaat verder.

VEEL REIZEN, OVERAL OPTREDEN

David: 'Toni, waar wil jij nog eens graag optreden?'

Toni Schulz (synths): 'Overall!'

David: 'Overall? De hele wereld? Overall is natuurlijk niet zo heel precies.'

Toni: 'Ja, ik ben meer voor het reizen. In Amerika zijn we nog niet geweest en in Europa wil ik weker nog de landen bezoeken waar we niet geweest zijn.'

Welke landen zijn dan zo gelukkig geweest *Eisenfunk* te mogen aanschouwen?

Toni denkt even na en somt de landen op: 'Griekenland, Nederland, België, Duitsland, Oostenrijk.'

Micheal komt er tussendoor: 'En Noord-Duitsland.' Weer breekt er een lachsaldo uit bij ons. 'En West-Duitsland.'

EISENFUNK IN EEN VOLGENDE LEVEN...

David: 'Dan is het helaas tijd voor

de laatste vraag. Wat zouden jullie graag in een volgend leven zijn, ongeacht of jullie er in geloven dat het gebeurd?'

Michael: 'Ik wil gewoon mijzelf zijn.'

Arthur: 'Ik wil graag een wilde vogel zijn.'

David: 'Wat voor een wilde vogel?'

Arthur: 'Dat maakt niet uit, gewoon een wilde vogel.'

David: 'En jij Toni?'

Toni denkt even na: 'Ik denk dat ik ook gewoon mijzelf wil zijn. Of in elk geval een Beier (iemand uit Beieren resp. wijze), omdat die gewoon alles beter doen.'

Michael haakt er snel op in: 'Zegt hij, terwijl hij een joint rookt.'

Alsof wij nog niet genoeg gelachen hadden, brak er weer een salvo uit.

NEDERLAND IS SCHATTIG?

Toch nog maar één vraag erin gooien, wij zijn nu toch lekker bezig.

David probeert zijn lachen onder controle te houden, terwijl hij zijn vraag stelt: 'En wat vinden jullie van Nederland?'

Michael: 'Nederland is geniaal. Erg mooi. Wat ik altijd erg leuk vind is het kleine en schattige. Er zijn geen grote gebouwen. Ook toen wij gis-

teren door de stad liepen, van die kleine plekjes waar mensen aan het water zitten. Het is gewoon erg gezellig.'

Toni: 'Het land vind ik ook erg leuk, behalve voor motorrijders. Motorrijden kan je hier niet zo goed. Hier zijn de wegen te recht om echt lekker te kunnen rijden.'

David: 'Dat motorrijden is wel erg gaaf, wat mij een idee geeft. Hebben jullie al eens gedacht aan een videoclip over motorrijden?'

Michael: 'Ja, dat klinkt wel als een goed idee. Dat kunnen we misschien wel doen, maar dan moet het een soort countrynummer worden.' Het gelach vult opnieuw de ruimte.

HAVE FUN, PARTY ON!

David stelt de mannen de nu toch echt laatste vraag en zeker niet onbelangrijk: 'Hebben jullie nog iets wat jullie tegen de lezers van Noize Magazine willen zeggen?'

Michael: 'Have fun, party on!'

Arthur: 'Viele grüsse aan alle fans, leuk om hier te zijn geweest en we komen graag weer terug!'

De covershoot

Noize Magazine - Editie 16 - 4^e jaargang - oktober-november-december 2011

"URBEX" IN EIGEN HUIS MET RUBEN

Deze fotoshoot was een typisch gevalletje van Noize Magazine; een stuk minder goed voorbereid dan de vorige keer, op het laatste moment geregeld en zonder goed concept, maar met veel enthousiasme zijn we er zoals altijd weer prima uit gekomen!

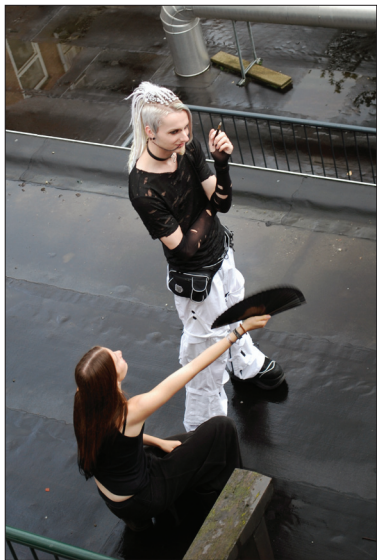
METAMORFOSE IN RECORDTIJD

Om 13.00 uur kwamen Ruben, het model van die dag, en zijn vriendin Jackie aan op het station. Even later, terwijl fotograaf Alskaer en haar chauffeur/assistent Herr Schwarzensee nog in de file stonden, gingen Jackie en ik ijverig aan de slag met dreads en elastiekjes om het haar van Ruben in recordtijd te veranderen in een verantwoord kapsel. Onder het genot van de muziek van *Noize Control 1* was dat prima te doen.

Toen Ruben ook zijn make-up had geperfectioneerd, Alskaer en Herr Schwarzensee waren gearriveerd en iedereen van genoeg koffie was voorzien, konden we met het echte werk beginnen.

"URBEX" OP HET DAK?

De fotoshoot had wat weg van urban exploren, maar dan in eigen huis. Het bad, het balkon, het

dak en de slaapkamers, niks bleef onaangeroerd. Stoelen werden door het raam het dak op gesjouwd, Alskaer werd weer in de meest onhandige posities op een keukentrapje geïnstalleerd en Herr Schwarzensee en Jackie stonden klaar om sigaren, waaiers, schoenen en stoelen aan te geven. Tussen de regendruppels door werden binnen en buiten een aantal mooie foto's gemaakt. Wij zijn tevreden!

RUBEN VERTELT...

Nog even vragen hoe Ruben deze fotoshoot zelf heeft ervaren. 'Ik vond het erg leuk om op deze manier mee te kunnen werken aan Noize Magazine en *Noize Control 2*. Toch kwam de vraag of ik een fotoshoot zou willen doen vrij ongelegen. Ik was op dat moment niet thuis en was ook niet in de gelegenheid om voor het weekend van de shoot naar huis te gaan voor kleding en accessoires. Dit met het gevolg dat ik het moest doen met de kleding die ik op dat moment bij me had, maar gelukkig is het allemaal goed gekomen!'

Kun je nog wat meer vertellen over je stijl en over de kleding die je aan had?

'Zoals ik dus net al zei, moest ik enigszins improviseren met de kleding en accessoires. Op de dag van de shoot heb ik eigenlijk pas bepaald wat mijn outfit zou worden. Door uitstekend teamwork van Jackie en Sister_ zijn mijn witte dreads ter plekke nog ingevlochten (thanks!). De kledingstijl

van de shoot is denk ik het beste te omschrijven als een combinatie van cyber en batcave. Ik denk eigenlijk nooit na over naamgeving van stijlen, ik vind het raar om een stijl te volgen. Ik kies mijn kleding uit op originaliteit en of ik het mooi vind, niet of het wel verantwoord "cyber" of "gothic" is. Je moet geen stijl navolgen, de stijl moet jou navolgen.'

Hoe ben je aan je kleding gekomen?

'De broek komt van Bizarre en was een paar maten te groot toen ik hem kocht. Gelukkig kan ik al van jongs af aan goed met een naaimachine overweg, dus dat was snel verholpen. De schoenen en het shirt komen van Dominia en voor het shirt geldt hetzelfde als voor de broek, want ik houd NIET van one size fits all! De jas is custom made door mijzelf.'

Zie je er in het dagelijks leven ook zo uit?

'Er zitten altijd meerdere kanten aan iemands persoonlijkheid en dat kan zich uiten in uiterlijk en kledingstijl. Een naam geven aan mijn stijl vind ik moeilijk. "Cyber" is een term die te vaak door de verkeerde mensen en op verkeerde manieren wordt gebruikt. Daar wil ik dus liever niet me geassocieerd worden. Daarbij vind ik het raar om maar één stijl te hebben, want daarmee maak je een stereotype van jezelf.'

'Wat ik draag hangt elke dag af van mijn stemming en van de gelegenheid. Mijn kleding in het dagelijks leven loopt uiteen van cyber tot casual goth. Ook houd ik erg van klassieke kleding. Vooral als ik representatief voor de dag moet komen, zie je me vaak lopen in een

nette broek, overhemd, gilet, enzovoorts.'

Wat doe je dan in het dagelijks leven?

'Ik studeer Alcoholisme. Haha, nee dat is mijn avondstudie. Overdag studeer ik Uurwerktechniek. Dat

wil zeggen, reparatie en restauratie van (antieke) klokken. Momenteel loop ik stage bij de klokkentaxateur van "Tussen Kunst en Kitch" in Rotterdam.'

Wat wil je nog zeggen tegen de lezers van Noize Magazine?

"In order to form an immaculate member of a flock of sheep one must, above all, be a sheep." (Einstein)
"Wees geen schaap." (Ruben)'

Noize Magazine - Editie 16 - 4^e jaargang - oktober-november-december 2011

Iszoloscope

Noize Magazine - Editie 16 - 4^e jaargang - oktober-november-december 2011

'FOLLOW YOUR BLISS!'

'Er is weer **STORM** op komst,' zo luidt de aankondiging van de op zaterdag 8 oktober geplande Industrial en noise avond in Baroeg, Rotterdam. De line-up wordt gesierd door verschillende grote namen, met als headliner niemand minder dan de noise act **Iszoloscope**. De verwachtingen zijn hoog gespannen en Noize Magazine geeft kaarten weg. Hier alvast een voorproefje in de vorm van een interview met Yann, de man achter **Iszoloscope**.

Hoe zou jij **Iszoloscope** zelf het liefst omschrijven?

'Hard, esthetisch, donker en atmosferisch intense elektronische muziek, met een focus op het contrast tussen een snoeihard en organisch palet van geluiden, die worden geleid door mijn eigen subjectieve artistieke interpretatie van isolatie in de ruimste zin van het woord.'

Hoe ben je bij noise/industrial terecht gekomen?

'In de tijd dat ik begon met componeren, was dat de enige muziek die ik op dat moment interessant vond of zelfs artistiek relevant.'

Wanneer en hoe is **Iszoloscope** tot stand gekomen?

'Eind jaren '90 hostte ik een radio-programma in Ottawa, Canada, samen met een vriend waarmee ik **Iszoloscope** ben begonnen. We speelden één keer per week 2 uur experimentele ambient en industrial muziek en dat deden we zo een paar jaar lang. We raakten erg betrokken bij de muziek en bij de underground scene van de stad en we lieten ook veel muziek van lokale talenten horen. In het begin hield ik meer van visuele kunst, maar door het radioprogramma en mijn betrokkenheid bij de muziekgemeenschap verplaatste mijn interesse zich langzaam maar zeker naar muziek, ook door de bijna totale afwezigheid van de onafhankelijke visuele kunstscene daar. In 1999 begonnen we korte stukken

te componeren om in het radio-programma te gebruiken en na een tijdje hadden we best veel composities gemaakt. Op dat punt gaven we het een naam en werden we al snel opgepikt door het Belgische label Spectre Records, dat in 2001 het eerste **Iszoloscope** album heeft uitgegeven.'

Wat maakt jouw muziek uniek?

'Bedankt dat je het uniek noemt, maar dat is helemaal subjectief en daarom zijn alle antwoorden die ik kan geven vrij voor interpretatie. Het enige wat ik hierover kan zeggen wat niet subjectief is en niet over de esthetiek gaat, is dat ik de enige ben die de artistieke richting stuurt.'

Wat voor soort hardware en software gebruik je om je muziek te produceren?

'Vorig jaar ben ik helemaal geswitcht naar Ableton Live en Numerology op Mac. Ik ben geen hardware persoon en dat ben ik ook nooit geweest. Zelfs toen ik begon, was ik veel meer aange trokken tot software. Ik ben jaren lang fan geweest van alles van Native Instruments – ook het Waldorf materiaal is het zeker waard om te noemen, samen met Ohm Force. De softsynths van U-he zijn ook leuk. Dat gezegd hebbende, ik heb door de jaren heen een paar mooie hardware synthesizers gekocht, maar uiteindelijk heb ik die allemaal verkocht. Of omdat ze me

begonnen te vervelen, of omdat ik het veel te ingewikkeld vond om ze aan mijn werk toe te voegen. Ik zeg niet dat ik in de toekomst nooit meer hardware zal proberen, maar het is niet geen natuurlijk element in mijn muziek, om het zo maar even te zeggen.'

Wat is het mooiste nummer wat je ooit hebt geschreven?

'Nogmaals, dat is helemaal subjectief en daarom zijn alle antwoorden die ik hierop kan geven vrij voor interpretatie. Ik weet zeker dat niemand weet hoe een mooi nummer klinkt, omdat iedereen het anders ervaart; it's always in the eye (or ear) of the beholder. Ik schrijf ook geen mooie nummers voor mezelf... Wat mooi is voor de één, is niet wat er gebeurt in de gedachten van een andere tijdens de luisterervaring.'

Je bent momenteel op toer in Europa. Kun je het verschil aanwijzen tussen de Canadese/Amerikaanse noise scene en de Europese?

'Nee. Het is niet iets wat verschilt per continent; elke stad is anders. Ik vind het ook overbodig om in een vakje te worden gestopt als noise act in de industrial scene. Ik gebruik zeker veel distortion en een recht-toe-recht-aan noise benadering in sommige nummers, maar ik heb ook op verschillende psytrance feesten gespeeld waar er niemand commentaar had op mijn stijl of set, hetzelfde geldt voor breakcore feesten. Om nog maar niet te spreken over het dark ambient werk dat ik heb gedaan. Alleen in de industrial scene is het een onderwerp van discussie of dat een probleem is of niet. Ik kan dat wel begrijpen door de veelheid

aan extreme stijlen die er is in deze scene, maar het lukt me niet om het niet absurd te vinden. Ook vind ik, zonder arrogant te willen klinken, dat ik me artistiek gezien op enkele acts na maar moeilijk kan identificeren met de industrial-noise acts die de laatste zes of zeven jaar tevoorschijn zijn komen.'

Hoe bereid je je voor op een show?

'Ik weet niet precies hoe ik dat moet uitleggen. Ik probeer een beeld te krijgen van wat voor soort publiek er is om mijn set daarop aan te passen, zonder compromis... Ik heb veel live templates klaar om te gebruiken en die kan ik mixen om een geluid te krijgen dat zowel het publiek als ik zelf het allerleukst vindt. Een andere, meer esoterische manier om het te zien zou zijn dat ik een punt van gemeenschap probeer te bereiken.'

Hoe ga je met de druk om (als die er is)?

'Ik heb liever deze druk dan de

druk van de gemiddelde kantoorbaan. Het ergste wat mij zou kunnen overkomen is om te worden omgeven en gemicromanaged door neurotische nitwits die in een positie van autoriteit zijn, alleen door hun gewoonte om altijd op tijd te zijn of het gemak waarmee ze hun eigen ziel in een monsterlijke, on-samenhangende levensstijl hebben gepropt, die niet eens uit hen zelf komt.'

Wat is je beste optreden tot nu toe?

'Als je mijn favoriete shows bedoelt, dan zijn dat de concerten op Maschinenfest afgelopen jaar, drie jaar geleden en in 2001. Tokyo een paar jaar geleden was ook iets bijzonders.'

Heb je ooit een liveshow of DJ-set compleet verkloot?

'Naast wat technische problemen waar ik geen controle over had... nee. Ik zorg altijd dat ik voorbereid ben en geef mezelf altijd voor de volle 100%, no bullshit! Er zijn zo

veel mensen die met hun hele hart en ziel optredens organiseren, dat ze niks anders verdienen dan absoluut het beste wat ik kan doen.'

Tegen welke artiesten kijk je zelf op als muzikant?

'Ik kijk tegen niemand meer op... In de eerste jaren deed ik dat zeker, maar vanaf het moment dat ik me goed voelde bij wat ik zelf deed, hield dat vanzelf op. Ik doe gewoon wat ik wil en ik zie wel waar dat me brengt.'

Met welke artiesten zou je wel eens samen willen werken?

'Door de jaren heen heb ik vrij veel samen gewerkt met verschillende artiesten en er staan ook alweer wat nieuwe samenwerkingen op de planning. Het gaat dus eigenlijk over "gaan doen" in plaats van "zou willen doen".'

Kun je ons iets vertellen over de USB-stick die je verkoopt?

'Ja! Het grootste deel van het afgelopen jaar was ik aan het toeren

als het nieuwe lid van het project *iVardensphere*, of aan hun nieuwe album aan het werken (wat echt goed wordt trouwens). Daardoor houd ik dit jaar erg weinig tijd over voor nieuw *Iszoloscope* materiaal. Dus, ik heb een beetje en speciale manier bedacht om dat allemaal te verzamelen: ik heb 150 van deze *Iszoloscope* USB Dog Tags gemaakt en verpakt in de Spectre Records *Iszoloscope* back-catalogue die nu niet meer wordt gedrukt. Ik heb de nummers er zowel als VBR MP3s als FLAC bestanden op gezet, om iedereen tevreden te stellen als het over de kwaliteit van het geluid gaat. Ik heb ook een oude IDE harde schijf gevonden waar *Iszoloscope* materiaal op staat uit de tijd van voor 2001, dat nog nooit eerder is uitgebracht en waarvan ik dacht dat ik het kwijt was. De beste delen daarvan heb ik exclusief voor deze uitgave gemixt tot een samenhangend nummer van 30 minuten dat *Actaeontor* heet, samengevoegd uit 2 GB data. Ook is het een roestvrijstalen item dat er cool uitziet en boven mijn eigen verwachtingen uit stijgt. Ik ben er HEEL blij mee! (Instructies over hoe je er één kunt krijgen, staan op de officiële Iszo-

loscope Facebook pagina, maar je kunt me er ook een persoonlijke e-mail over sturen.)'

Maak je ook nog steeds deel uit van Memmaker en weet je wat de toekomst voor dit project gaat brengen?

'Niet meer, ik weet het allemaal niet precies. Het project lijkt op dit moment een weg in te zijn geslagen waar ik niet meer bij betrokken ben.'

Zou je meer muziek met zo'n "hardtrancy" geluid willen maken?

'Veel materiaal dat ik voor *iVardensphere* heb geproduceerd zou je ook als "hardtrancy" kunnen beschouwen... niet op dezelfde "total electronische" manier als *Memmaker*, maar duidelijk stampender (met een beat op elke tel), dan het gebruikelijke *Iszoloscope* materiaal dat ik uitbreng. En dat vind ik ook leuk.'

Wat kunnen we nog meer van jou verwachten in de toekomst?

'Dat weet ik eigenlijk niet precies... Ik wil meer tijd gaan doorbrengen met toeren en werken in

mijn studio, zonder *Iszoloscope* of *iVardensphere* tekort te doen. Misschien begin ik nog een ander project om mijn schema te vullen met wat ik belangrijk vind, in plaats van een aantal andere sociale dagelijkse dingen die niemand echt interesseren. Maar, voordat ik iets nieuws officieel aankondig, wil ik er wel voor 100% tevreden over zijn, dus op dit moment is het allemaal nog puur hypothetisch.'

Van welke andere dingen in het leven kun je nog meer genieten, naast een artiest te zijn?

'De kunst die anderen maken en het gezelschap van vrienden en familie. Maar de voldoening die ik krijg van mijn artistieke inspanningen staat nog altijd boven alle andere dingen die er in mijn leven gaande zijn. Dat kan een probleem voor mij zijn en dat is het ook geweest, dat moet ik toegeven. Het is makkelijk om te verdwalen in dingen die te leuk zijn.'

Tot slot: wat wil je nog zeggen tegen de lezers van Noize Magazine?

'Follow your bliss. It's all that really matters.'

Anya Lydia

MODEL, PERFORMER, ONTWERPSTER EN ZANGERES

Anya Lydia, ook bekend als "Devinity", begon in 2007/2008 als model en performer. Ze begon met solo-performances en was lid van verschillende groepen. Sinds 2009 is ze ook lid van de Duitse band Blutengel, eerst als fire-performer en sinds 2010 als performer en zangeres. Ook nu werkt ze buiten Blutengel nog als solo-performer en actrice, maar niet zo vaak meer.

Als toevoeging op haar modellen- en podiumwerk, begon ze ook haar eigen kleding te ontwerpen. Op dit moment ontwikkelt ze langzaam haar eigen kleine label "Madone Noire", gespecialiseerd in korsetten en kostuums met een uniek karakter.

Hallo Anya, hoe gaat het met je?

'Het gaat goed met me. Ik heb zojuist een lange werkperiode beëindigd, met de Duitse toer van Blutengel, wat modelprojecten en een paar shows.'

'IK WAS ZEER GEÏNSPIREERD DOOR DE "DONKERE KANT VAN HET LEVEN".'

Wanneer en hoe kwam je in aanraking met de donkerdere scene in het algemeen?

'Ik herinner me dat ik tien of elf jaar geleden voor het eerst in contact kwam met de scene. Ik had een paar vrienden die naar gothicmuziek luisterden en ik was zeer geïnteresseerd en geïnspireerd door de "donkere kant van het leven". We hebben daarmee een hoop anderen beïnvloed. Later ontmoetten we andere mensen uit de scene en zo ontwikkelde het zich.'

Wat vind je er zo leuk aan?

'Ik zit al meer dan tien jaar in de scene en ik heb nog nooit zoiets gevonden als dit. Om maar een voorbeeld te geven: persoonlijk vind ik het mooi dat de scene op sommige punten loyaal is naar zijn wortels en tegelijkertijd ruimte heeft voor iets nieuws, zolang het maar ongebruikelijk is. In het bijzonder een band; je krijgt geen nieuwe fans als je een groot contract tekent met een commercieel muzieklabe. Natuurlijk kan je er succesvoller mee zijn, maar niet echt in deze scene. Althans, niet voor lang, omdat mensen altijd kijken naar iets wat echt is, met een kern. Ze houden niet van namaak en kopiëren. Ik hou van deze ongevormde houding.'

'En over deze houding, er zijn altijd een paar creatieve mensen in de scene. Wanneer een hoop mensen besluiten om kleren te kopen in dezelfde grote gothicwinkel en er allemaal hetzelfde uitzien, dan zullen er na een tijdje een paar mensen zijn die "protesteren". Deze mensen protesteren door er anders uit te zien, bijvoorbeeld in zeer kleurrijke kleding.'

Hoe gaat het met *Blutengel*?

'Zojuist hebben we een serie festivaloptredens beëindigd, dat was echt geweldig. Nu zijn we ons aan het voorbereiden voor het volgende concert in augustus, dat zich plaatsvindt op het M'era Luna Festival in Duitsland en we kijken er echt naar uit!'

Hoe ben je bij *Blutengel* terecht gekomen?

'Drie jaar geleden verliet één van de vrouwelijke leden van *Blutengel* de band en ze hadden een nieuw lid nodig. Door mijn modellenwerk en vuurshows in de scene heb ik de band ontmoet en ze dachten dat ik een goede vervangster zou zijn. Nadat ik in de band was gekomen, verliet één van de zangeressen de band en ik begon ook met zingen. Nu doe ik het allebei.'

Naast het performen en zingen, ben je ook model en je ontwerpt kleding. Hoe is dat begonnen?

'Ik ben gestart met modellenwerk via een goede vriend, die ook fotografeerde en evenementorganisator was van een groot gothic clubfeest in Berlijn. Hij zocht een nieuw model voor zijn party-flyer. Hij wilde mij ervoor hebben, dus hij overtuigde me en uiteindelijk deden we de shoot. Het werkte prima en het was leuk, dus er volgden verschillende shoots met hem en andere fotografen. Toen begon ik met het

modellenwerk voor verschillende labels.'

'Toen ik erg jong was, begon ik mijn eigen kleding te maken om verschillende redenen. Ik ben erg klein, dus het was altijd moeilijk om kleding te vinden die me ook zou passen. Ik moest deze verstellen na het kopen. Als ik kleding kocht in mijn eigen maat, vond ik het niet mooi en paste ik het sowieso aan. Om deze redenen maakte ik verschillende outfits zelf. Toen ik startte met performen moest ik passende kleding maken voor elke show. Nadat ik was begonnen met het modellenwerk werd ik nog geïnspireerder om nieuwe outfits te maken, zodat ik mijn ideeën voor shoots kon waarmaken.'

'KLEDING MAKEN HEB IK MEZELF GELEERD.'

Hoe heb je geleerd kleding te maken? Heb je ooit een cursus gevolgd?

'De meeste kennis van kleding maken heb ik mezelf geleerd. Ik heb wat gelezen over kledingstukken en dingen uitgetoetst. Ik heb ervaring gekregen door de eerste outfits te maken en ondertussen studeer ik modeontwerpen.'

Waar haal jij je inspiratie vandaan?

'Ik haal mijn inspiratie uit mijn omgeving. Het kan uit een film zijn, een afbeelding, muziek, een gesprek, een boek... Het kan van alles zijn. Alles om mij heen inspireert me, maakt niet uit hoe. Meestal krijg ik mijn ideeën in flarden van seconden, op een speciale manier. Ook wanneer ik gewoon nadenk. Ik moet er voor in een speciale stemming zijn. Ik kan altijd inspiratie krijgen, daarom heb ik altijd mijn klein notitieboek

bij me, dat vol staat met schetsen en notities die gerealiseerd zullen zijn wanneer ik de tijd ervoor heb.

Je hebt een hoop photoshoots gedaan in je zelf ontworpen kleding. Waar haal jij je ideeën vandaan voor de photoshoots?

‘Meestal heb ik een nieuwe outfit in mijn hoofd en als ik deze ga realiseren, dan heb ik al een paar ideeën hoe de photoshoot met deze outfit er uit moet zien, omdat ik vroeg of laat goede foto’s voor mijn persoonlijke catalogus nodig heb. Dus eerst heb ik een outfit, dan komt het idee voor de shoot.’

‘Maar soms is het andersom; ik heb een idee voor de photoshoot, omdat ik een speciale bui, emotie of stijl wil uitbeelden, en dan denk ik daarna pas aan de outfit die bij het idee past.’

‘Ik heb ontzettend veel bronnen van inspiratie. De meeste dingen komen willekeurig uit mijn gedachten.’

‘Ik besteed veel tijd aan inspireren. Creatieve mensen en mijn vrienden zijn soms een geweldige bron van inspiratie. En natuurlijk is Berlijn – waar ik woon – een perfecte plaats voor creativiteit.’

En hoe zit het met de vormgeving?

‘Ik heb geen specifieke unieke stijl, omdat ik doe wat ik wil en wat er in me op komt. Ik vind het niet leuk wanneer je jezelf “limieten” stelt. Een reden hiervoor is dat ik ervan hou om unieke kostuums en stijlen te creëren. Wanneer ik iets wil, zal ik het ook zo doen. Soms vind ik het leuk om een paar outfits in dezelfde stijl te creëren. Neem nou mijn “twin-collectie” die ik in 2009 heb gestart, waar elke outfit uniek is, maar een “tweelingzus” heeft in de vorm van een negatieve reflectie. Bijvoorbeeld een outfit in verschil-

lende kleuren die een “tweelingzus” heeft in zwart en wit.’

‘Zo werk ik ook bij mijn photoshoots. Voor de photoshoots heb ik iedere keer een andere stijl. Ik kies de fotograaf, wiens stijl past bij de

stijl die ik zou willen hebben voor de outfit.’

Heb je specifieke ontwerpers die je goed vindt? En wat vind je er dan mooi aan?

‘Ik hou van verschillende ontwerpers met verschillende achtergronden en stijlen. Bijvoorbeeld zeer beroemde als *Alexander McQueen*, om zijn ongebruikelijke stijlen, en ook *Vivienne Westwood*.’

‘Ik hou ook van ontwerpers die niet zó bekend zijn, maar wel geniaal, zoals *Maya Hansen* uit Spanje met haar prachtige korsetvormen en stijlen. Mijn nummer één favoriet is de Duitse ontwerper *Louis Fleis-*

chauer, omdat hij niet alleen een ontwerper is, maar ook een kunstenaar die al zijn kunstwerken een ziel geeft.’

‘MIJN LABEL ZAL ZICH IN DE TOEKOMST ONTWIKKELEN!’

Ik zie dat je soms ook kledingstukken verkoopt. Is het je droom om op een dag je eigen kledinglijn te hebben? Een eigen winkel openen?

‘Ik heb al mijn eigen klein label genaamd *Madone Noire*, gespecialiseerd in korsetten en kostuums met een uniek karakter.’

‘Gedurende de laatste jaren zijn mijn kostuums en kledingstukken steeds meer en meer geworden. Mensen hebben mij gevraagd of ze dingen van mij konden kopen of dat ik iets speciaal voor hen kon maken.’

‘Het aantal aanvragen is zo groot geworden dat ik besloten heb om mijn eigen label te beginnen. *Madone Noire* heeft net een website gekregen die nog in aanbouw is, daarom neem ik op dit moment alleen maar een kleine hoeveelheid bestellingen aan. Ik hoop dat ik meer tijd krijg in de toekomst. Mijn label zal zich in de toekomst ontwikkelen!’

Zou je nog iets willen zeggen tegen onze lezers?

‘Allereerst: dankjewel voor dit geweldige interview!’

‘En aan de lezers: wees gewoon jezelf, het maakt niet uit wat anderen zeggen of van je verwachten, want dat is de enige manier om uiteindelijk tevreden met jezelf te zijn en positief naar jezelf te kunnen kijken.’

facebook.com/madone.noire

Statik Sky

'UNIEK ZIJN IS NIET ORIGINEEL MEER.'

Statik Sky, een Industrial/EBM act uit Nederland om trots op te zijn. Een aantal jaar geleden werd hij bekend met zijn clubhit *I came to bring you pain* en in april van dit jaar bracht hij zijn eerste officiële full length album uit, *They look to the sky*.

Statik Sky is ook bekend onder zijn DJ-naam *Statik* en kun je vinden als resident DJ bij Intona Rumori (Korsakoff, Amsterdam, NL) en op 8 oktober zal hij draaien op Vampire Party (Den Aalmoezenier, Antwerpen, BE). Verder heeft *Statik Sky* op 24 september een concert gegeven in Slimelight (Londen, GB).

Hoe gaat het met je?

'Ja goed, lekker druk bezig.'

Alweer bij gekomen van je optreden in de Slimelight afgelopen zaterdag?

'Ja, enigzins. Feesten in Londen is altijd erg vermoeiend.'

Een ervaring die je nog lang bij zal blijven?

'Ja, dat zeker. De Slimelight is altijd weer een ervaring apart, ik ga er graag naartoe.'

Hoe vond je zelf dat het ging? En hoe reageerde het publiek?

'Ik vond dat het niet helemaal ging zoals ik wilde, maar dat was voor de bezoekers niet te merken. Het publiek reageerde erg goed en er was dus ook niemand die stil zat of stond.'

Ook als DJ laat je tegenwoordig flink van je horen. In de nabije toekomst staan er ook weer een aantal DJ-sets op de planning,

zoals 8 oktober op Vampire Party in Antwerpen, in november weer op IntonaRumori waar je resident DJ bent en vast nog veel meer. Kijk je daar naar uit?

'Ja, DJ-en vind ik erg leuk om te doen. Ik heb er gewoon plezier in om mensen laten dansen en om de nummers met leuke overgangen aan elkaar te mixen. Ik kan me daar eindeloos mee vermaken.'

Londen, Antwerpen en natuurlijk Amsterdam; Statik Sky goes international?

'Ja, al geruime tijd eigenlijk. Luxemburg, Antwerpen, Essen en zelfs Denver zijn al onderworpen aan het Statik Sky geluid. Het is erg leuk om te doen en je leert er veel mensen door kennen.'

Wat is volgens jou het geheim achter de vrij plotselinge groei die je op dit moment doormaakt, na voorheen wat meer op de achtergrond te hebben gestaan?

'Um, ja goede vraag... Ik denk ei-

genlijk gewoon dankzij de Korsakoff, waar ik eindelijk de kans kreeg mijn ding te doen als het over DJ-en gaat.'

Hoe zou je Statik Sky zelf het liefst omschrijven?

'Als Industrialtechno. Qua inhoud verschilt het nogal, het is gevoel, niet meer niet minder.'

Wat maakt Statik Sky uniek en wat voegt het toe aan de huidige underground scene?

'Hoewel het inmiddels niet meer zo onwijs uniek is, wil ik vooral af van het recht toe recht aan principe waar we al jaren mee dood gegooid worden. Muziek moet grooven en gewoon lekker dansbaar zijn, dat is iets dat ik vooral wil maken en produceren.'

Naast je bezigheden in de muziek ben je ook nog werkzaam als VJ. Kun je daar wat meer over vertellen?

'Ik verzorg onder andere de videobeelden voor Boudoir Bizarre en IntonaRumori. Dat houdt in: heel veel videobeelden bij elkaar zoeken en bewerken. Dat doe ik nu zo'n acht jaar en daardoor heb ik een aardige verzameling aan videomateriaal waar ik dan op de maat van de muziek beelden en filmpjes uit afspelen. Op de grotere feesten zoals Boudoir Bizarre en

Bitch werk ik samen met *V-Tox*, een goede vriendin van me die ik al jaren ken. Voorheen werkten we niet samen en merkten we eigenlijk dat we een beetje met elkaar gingen concurreren, waarna we besloten om maar gewoon samen te gaan werken. Omdat we totaal verschillende stijlen hadden en dat leuk kunnen combineren, is het ook leuker voor het feest en zijn de projecties gevarieerder.'

Wat vind je nou het leukst van al die activiteiten?

'Momenteel vind ik vooral DJ-en erg leuk, maar ook optredens zijn erg leuk om te doen. VJ-en staat wel onderaan het lijstje, maar ook daarmee kan ik me prima vermaken. Ik ben gewoon net iets meer op muziek gefocust dan op beeld.'

Nog niet zo lang geleden is je officiële debuutalbum *They look to the sky* uitgekomen. Ben je zelf tevreden met het resultaat?

'Jazeker wel, vind het een fijne cd en ik luister hem zelf nog regelmatig. Ik vond het vooral leuk om de remixen te horen, ik ben daar altijd wel fan van.'

Zijn er achteraf gezien dingen die je anders had willen doen of dingen die je in de toekomst anders zou doen?

'Ja, ik wil de productie nog verder

verbeteren, maar dat is iets dat altijd zal blijven groeien.'

Hoe is het album ontvangen door het publiek?

'Goed, ik krijg er leuke reacties op en ik heb ook een paar erg goede reviews gehad.'

Ook al is dit relatief nog niet zo lang geleden, ben je inmiddels alweer bezig met nieuw materiaal?

'Ja, ik ben druk bezig met de volgende single. Ik heb een paar leuke ideeën die ik nog wat verder moet uitwerken, maar ik ben weer in volle gang bezig.'

Je zegt dat je muziek voortkomt uit frustraties, dat klinkt nogal vaag. Welke frustraties bedoel je dan precies?

'De algemene frustraties des levens; relaties, verwachtingen en mensen. Mensen kunnen een erg grote bron van frustratie zijn.'

Waarom frustreert dit jou en hoe haal je daar inspiratie uit?

'Omdat de wereld zuigt en dat veroorzaakt een gevoel bij me dat ik probeer om te zetten in muziek.'

Als er één ding zou zijn wat je aan deze wereld zou mogen veranderen, zou je dan die frustraties wegnemen of zou je liever iets anders veranderen en lekker

muziek willen blijven maken?

'Ik zou liever mensen in willen laten zien dat een heleboel zaken waar men zich druk om maakt totaal nutteloos zijn, dan dat ik van mijn frustraties af zou zijn. Er is veel teveel gedoe in de wereld en mensen zijn te vijandig tegenover elkaar. Sowieso, zonder die frustraties geen muziek.'

Waar mogen we jou 's nachts voor wakker maken?

'Nergens voor, kom nou! Ik slaap!'

Is er nog iets anders wat je zou willen toevoegen aan dit interview?

'Eieren.'

Wat zou je nog willen zeggen tegen de lezers van Noize Magazine?

'Kap eens met uniek zijn, dat doet iedereen al. Is niet origineel meer.'

Cyberesque

'THE ONLY RIGHT WAY IS YOUR OWN WAY!'

Haar naam duikt steeds vaker op. Hier wat kleding, daar een flyer, hier wat foto's, daar een banner, kijk je op de website van de mannen van *Formalin* dan kom je wéér die kleding tegen en de allermooiste en meest originele kledingstand op het Amphi Festival bleek – hoe kan het ook anders – ook al van dit merk te zijn: *Cyberesque*.

Op het Amphi Festival besloot ik eigenares *Noraly* op de man af te vragen of ze het leuk vond om door ons geïnterviewd te worden en ze reageerde meteen enthousiast.

Het resultaat: een interview met *Noraly* over haar kledingmerk *Cyberesque*, inclusief antwoorden op de lezersvragen van Kipmeister en Legadored.

Voor de lezers die jou nog niet kennen: kun je jezelf misschien even voorstellen?

'*Cyberesque* is een kledinglabel dat zich vooral concentreert op het ontwerpen en maken van korsetten, maar ook andere kledingstukken en accessoires.'

'In 2004 ben ik in Nederland hiermee begonnen, maar in 2005 ben ik verhuisd naar Berlijn waar ik nu mijn atelier heb.'

Hoe ben je met gothic/underground stijlen in aanraking gekomen?

'Vanaf zeer jonge leeftijd ben ik al actief in the "gothic" scene, later in de "Industrial" scene en naarmate ik ouder werd in de "fetish" scene. Hoe ik hier precies mee in aanraking ben gekomen kan ik me niet meer herinneren. Ik weet wel nog dat ik al van kinds af aan zeer gefascineerd was van de punkers en goths die ik op de straat zag. Ik denk dat het vanaf toen al duidelijk was dat ik daar meer vanaf wilde weten.'

Wat vind je er zo leuk aan?

'Ik denk vooral de esthetiek, het donkere underground gevoel, het verzetten tegen de massa. Ook de politieke gedachten en het willen veranderen van voorgeschreven idealen. De creativiteit en het omzetten van ideeën blijven me verrassen in deze scene!'

Zijn er ook bepaalde trends te zien?

'Door deze creativiteit worden er telkens weer nieuwe trends gezet, soms kleine dingen, soms grotere. Ik geloof dat in Nederland op het moment vooral de steampunk erg "in" is. In Duitsland zie je daar niet zo heel veel van.'

Je ontwerpt en verkoopt nu je eigen kleding. Hoe is dat zo ontstaan?

'Mijn familie is een zeer creatieve familie; mijn oma was kostuumontwerpster, mijn vader komt uit de grafische hoek. Toen ik zeer jong was had ik al mijn eerste mini-naaimachine en maakte ik met mijn moeder mijn eigen kleding. Gelukkig hebben mijn ouders dat zeer gestimuleerd en toen ik 15 was begon ik naast de middelbare school met een avondopleiding tot coupeuse. Later ben ik naar de kunstacademie gegaan en heb daar een jaar de moderichting gevolgd. Die heb ik wegens verschillende redenen afgebroken en ben toen verder gegaan met visuele communicatie. Ik bleef wel steeds kleding ontwerpen en maken, vooral voor mezelf en voor vrienden. Toen ik merkte dat dat goed liep en ik steeds meer positieve reacties kreeg heb ik in 2005 besloten dat ik hiervan definitief mijn beroep wilde maken.'

Hoe zou jij *Cyberesque* zelf het liefst willen omschrijven?

'Unieke kleding voor unieke mensen, hoge kwaliteit en met passie gemaakt!'

Lezersvraag van Kipmeister: hoe vind je de inspiratie om die aparte kleding te ontwerpen?

'Inspiratie vind ik in de meeste kleine dingen zoals in films, boeken en foto's, maar ook in de mensen om mij heen, op feestjes, conventies, etc. Ook trends en andere designers kunnen mij inspireren. Vaak

is het makkelijker om te concentreren op een bepaald onderwerp of een bepaalde kunstenaar, zoals te zien is in mijn laatste miniserie die ik gemaakt heb in samenwerking met *Axel Torvenius*. De beelden die voorop het korset staan zijn tekeningen van hem. Hij heeft ook mijn logo ontworpen.'

'Het idee van mijn "Sacred Heart korset" is bijvoorbeeld ontstaan toen ik in Mexico was, dat nogal een Katholiek land is, en de nieuwe

maar als ik zou moeten kiezen denk ik het "Lumiya korset".
'Dit korset is erg uniek door zijn asymmetrische vorm, die ik nog niet eerder ergens anders gezien heb. De foto op mijn website is helaas niet zo heel erg duidelijk maar daar komt verandering in!'

Wat inspireerde je om dit ontwerp te maken?

'Ik was aan het experimenteren met verschillende vormen en tijdens het tekenen kwam dit er toevallig uit.'

collectie die (hopelijk) in oktober klaar zal zijn is geïnspireerd op sci-fi tekenaars.'

Hoe kies je de materialen waarmee je werkt?

'Ik werk eigenlijk alleen met dikke materialen zoals kunstleer, PVC en andere plasticsoorten. Hier is gelukkig een enorme variatie in te vinden.'

Lezersvraag van Legadored: wat is het moeilijkste materiaal om mee te werken?

'Dat ligt heel erg aan waar je gewend bent om mee te werken. Sommigen vinden vooral PVC erg moeilijk, omdat je hiervoor een speciale techniek moet gebruiken. Ik vind het vooral moeilijk om met hele dunne stoffen zoals zijde te werken.'

Lezersvraag van Legadored: hoe lang duurt het gemiddeld om een korset te maken?

'Dat ligt aan het ontwerp, er zijn ontwerpen waar ik 5 tot 6 uur aan werk, er zijn er ook die ik in 3 tot 4 uur af heb.'

Wat is je favoriete ontwerp dat je hebt gemaakt?

'Dat zijn er eigenlijk meerdere,

Wat is belangrijker voor jou: mooi zijn en pijn lijden of comfortabele kleding dragen?

'Mooi zijn en pijn lijden én comfortabele kleding dragen! Als ik uit ga draag ik graag een korset en high-heels, vooral bij de high-heels is het dan pijn lijden... Maar je voelt je hierbij gewoon mooi en sexy, en dat is het waard! Maar thuis en als ik aan het werk ben, vind ik het heerlijk gewoon lekker comfortabel rond te lopen.'

'THE ONLY RIGHT WAY IS YOUR OWN WAY!'

Is er nog een nieuw project waar je nu mee bezig bent waar je nog iets over wilt vertellen?

'Ik ben op het moment met 3 verschillende projecten bezig...'
'Twee daarvan zijn in samenwerking met andere designers waar ik nog niets over kan verraden, maar definitief iets om naar uit te kijken! Verder ben ik bezig met die nieuwe collectie die hopelijk in oktober klaar is.'

Wat kunnen we in de toekomst nog meer van jou verwachten?

'Zoals ik al bij de vorige vraag schreef, ben ik bezig met 2 zeer interessante projecten waarvoor nog even geduld moet worden bewaard. Verder gaat de samenwerking met Cyberdog (waar nu al verschillende designs van mij te krijgen zijn), steeds beter en ook in Japan dringt *Cyberesque* langzaam door. Ik blijf natuurlijk shows doen, zoals in oktober op Second Skin in Athene, en volgende zomer kun je me weer vinden op verschillende festivals zoals Wave-Gotik-Treffen

in Leipzig en het Amphi Festival in Keulen.'

Heb je nog een speciale boodschap voor de lezers van Noize Magazine?

'The only right way is your own way!'

INTERNET

www.cyberesque.de

Modellen: Ophelia Overdose, Nola, Tominous, Gabor, Reza, Minerva, Lilith (2x), Satomi

DE_TOT_COR

DEBUUTALBUM WORDT DEZE MAAND UITGEGEVEN!

DE_TOT_COR is het project van **Jordi MC** uit Barcelona. In 2007 kwam zijn eerste single *Strawberry Panic* op een verzamel-cd uit en in 2010 verscheen *Mädchenliebe*. In datzelfde jaar heeft Jordi bij Vendetta zijn eerste EP *Dead Heart* uitgebracht.

Enkele maanden geleden is Jordi weg gegaan bij Vendetta en deze maand brengt hij in eigen beheer zijn full length debuutalbum *Gothic Light* uit. Op *Noize Control 1*, die op 1 juli van dit jaar verscheen, was al een voorproefje van dit album te horen in de vorm van het nummer *Rise*. Een interview over de gothicscene in Spanje, het ontstaan van **DE_TOT_COR**, *Gothic Light* en natuurlijk over toekomstplannen.

Hoe gaat het daar in Spanje?

‘Goed, dankje. Leuk dat jullie me willen interviewen. Helaas kan ik geen Nederlands lezen, maar Noize Magazine is geweldig! Ik probeer sommige teksten te begrijpen met een vertaalmachine. Het is leuk om te zien dat mensen met zoveel passie aan de scene werken. Bedankt voor jullie interesse in mijn muziekproject!’

Barcelona is een relatief onbekende plaats voor ons als het gaat om de gothic scene. Kun je ons misschien iets meer vertellen over de scene in Barcelona?

‘De scene is fantastisch. Er zijn reguliere “dark clubs” die elk weekend open zijn. Er is een goede promotor (Sturm Promotions) die de beste artiesten naar Catalonië haalt en er zijn hele goede bands,

zoals *Extinction Front* en *Terrolokaust*, om maar even twee voorbeelden te noemen. Je moet zeker een keer naar Barcelona komen, je zult er zeker veel plezier hebben!’

Ongeveer twee jaar geleden was de Spaanse premier in het nieuws, omdat hij wilde voorkomen dat er foto's van zijn twee “gothic dochters” in de media zouden verschijnen. Ken je dit verhaal en wat vind je ervan?

‘Ja, ik heb er iets over gelezen, maar het interesseert me niet zo veel. De Spaanse politiek is een circus. Politici komen steeds in het nieuws, de ene keer gaat het over een “gothic dochter”, de andere keer is er misschien eentje op een grappige manier gevallen...’

Je komt oorspronkelijk uit de metal scene. Wat is je muzikale voorkeur op dit moment?

‘Nou, ik luisterde inderdaad naar wat metal bands voordat ik zelf muziek ging maken, maar ik heb altijd naar verschillende soorten muziek geluisterd. Het hangt af van het moment in je leven en het tijdstip op de dag. De laatste tijd luister ik veel naar bands als *Seabound*, *Wolfsheim*, *Queens of the Stone Age*, *Imperative Reaction*, *Solar Fake*...’

Mädchenliebe, één van de nummers waar je bekend mee bent geworden, heeft Duitse samples. Waarom?

‘Het eerste **DE_TOT_COR** nummer dat bekend werd was *Strawberry panic* en daar zitten Japanse vocal samples in. *Mädchenliebe* heeft Duitse samples en op het aankomende album, *Gothic Light*, komt een nummer met een Franse tekst. Ik kies gewoon stukken die ik cool en grappig vind klinken. Bij *Mädchenliebe* kun je je twee Duitse meisjes voorstellen die op de muziek dansen.’

In juli heeft Noize Magazine de compilatie *Noize Control 1* uitgegeven waar jouw nummer *Rise* op staat. In dat nummer gebruik je vocals van een Nederlandse zangeres. Waarom heb je voor een Nederlandse zangeres gekozen? Kun je ons iets meer over dit nummer vertellen?

‘Ik heb een paar instrumentale nummers naar *Sister_* gestuurd, de zangeres van dit nummer. Zij heeft er teksten bij geschreven en heeft de zanglijnen opgenomen. Het resultaat was interessant, ik vond het echt leuk om met die zanglijnen te werken. *Rise* is één van de nummers die ook op het nieuwe album te horen zal zijn en het was ook leuk dat hij op de compilatie stond. Je muziek kan dan makkelijk beter verspreid worden. Ik kan *Noize Control 1* trouwens aan alle lezers aanraden. Er staan 15 geweldige nummers op.’

De Spaanse electro/Industrial act *Mekanik Disorder* heeft in 2010 zijn laatste album uitgebracht, met onder andere het Nederlandstalige nummer *Ik Ben God Niet*.

Wat vind je van het idee om ook ooit een Nederlandstalig nummer uit te geven?

‘Ik zou met *Sister_* als zangeres willen blijven werken, dus misschien moeten we het aan haar vragen. Nederlandse teksten zijn welkom!’

In oktober komt je eerste full length album *Gothic Light* uit. Wat kunnen we daarvan verwachten?

‘Het is een album onder het gothic concept; je kunt electro en trance verwachten, rock en drum ‘n’ bass. Er staan 12 nummers en 4 remixen op en het is geen instrumentaal album, zoals de voorgaande *Dead Heart EP*. Het is een album met een begin en een einde, er is een soort pauze en een laatste nummer met een akoestische gitaar. Er staan samenwerkingen op met *Kari Berg*, *Fredrik C.*, *Sister_*, *DJ Zynthexia* en *Jenny P.* met zang, en remixen van *TrimmerFrau*, *Studio-X*, *End;theDJ* en *Revolution State*. De mastering is gedaan door *X-Fusion Music Production*. Het heeft het allemaal! Ik hoop dat jullie allemaal van dit album gaan genieten!’

Hoe is het om nu eindelijk je eerste full length album uit te geven? Is het je mooiste levenservaring tot nu toe?

'Nadat ik bij het oude label ben weg gegaan, heb ik besloten om dit album zelf uit te geven. Ik ben me ervan bewust dat het riskant klinkt om een full length album uit te geven, nu alle labels de voorkeur geven aan digitale singles en EP's. Ik doe dit omdat ik graag een fysieke CD's wil hebben. *Gothic Light* zal een gelimiteerde editie worden. De digitale editie zal enkele maanden later uitkomen. We zien wel wat er gebeurt. Het belangrijkste is dat ik door zal gaan met nieuwe muziek maken. Elk nummer dat ik afmaak klinkt beter dan het vorige en dat is één van de beste ervaringen in mijn leven.'

Heb je plannen voor live shows na de release van je album? Misschien van plan om ooit in Nederland te komen optreden?

'Vanaf het begin heb ik gezegd dat *DE_TOT_COR* geen live project is, omdat ik het in het algemeen niet leuk vindt om instrumentale bands live te zien. Ik vind het leuker als er iemand is die zingt en tegen het publiek praat. Het is een live show! Dus, als *DE_TOT_COR* in de toekomst een definitieve vocalist heeft, dan kan dat misschien veranderen. Ik zou het geweldig vinden om waar dan ook op de wereld op te treden. Nederland zou ook zeker een leuke plaats zijn om een keer te bezoeken!'

Je zei ooit in een interview dat je eens naar Summer Darkness bent geweest. Momenteel wordt er veel gesproken over bezuinigingen waardoor het festival is ingekort. Zou jij ons, als buitenlander, een paar specifieke tips kunnen geven voor ons enige echte Nederlandse

gothic festival?

'Het is altijd een leuke ervaring om op een muziekfestival te zijn. Je moet verschillende dingen blijven doen om nieuwe mensen en onbekende artiesten te ontmoeten. Ik zou voor willen stellen om meer locale bands live te laten spelen. Summer Darkness is één van de beste gothic festivals in de wereld en de stad Utrecht is prachtig! Het enige wat ik kan zeggen is dat geld uitgeven aan muziek één van de beste dingen is die je kunt doen!'

Zijn er bands waar je nog ooit een remix voor zou willen maken? Of nummers die je graag zou willen remixen?

'Ik heb de kans gekregen om muziek te remixen van artiesten zoals *Straftanz*, *I:Scintilla*, *Unter Null*, *Solitary Experiments*, *Diverje*, *Vir-*

gins *OR Pigeons*... Ik vind het super leuk om allerlei soorten muziek te remixen. Ik zou wel graag nog ooit een remix willen maken voor *VNV Nation* of *Wolfsheim* bijvoorbeeld. Welk nummer met gevoel dan ook.'

Bedankt voor dit interview. Is er nog iets dat je tegen de lezers van Noize Magazine zou willen zeggen?

'Blijf onafhankelijke magazines zoals *Noize Magazine* lezen, de magazines die hun eigen criteria volgen in plaats van de pagina's te vullen afhankelijk van het geld dat je betaalt. Hartelijk bedankt voor dit interview en de interesse in *DE_TOT_COR*. Bezoek <http://musicadetotcor.blogspot.com> om op de hoogte te blijven. Het nieuwe album *Gothic Light* zal in oktober uitkomen.'

Ask the piercer

VOOR AL JE VRAGEN OVER PIERCINGS!

Body modder en piercer Jonny (FrontAngel) uit Dortmund beantwoordt alle lezersvragen over piercings.

TEPELPIERCINGS

LADY MSYT: 'Een paar jaar geleden heb ik een tepelpiercing laten zetten en bijna een jaar geleden heb ik er ook een verticale piercing bij laten zetten. Eén daarvan is er uit gegaan en wilde niet meer terug, dus die heb ik opgegeven om opnieuw te laten zetten. Hoe lang moet ik wachten voordat ik deze opnieuw kan laten zetten? En hoe lang kan voor deze piercings duren om te genezen? Want mijn vertical piercing is nog steeds niet goed genezen...'

JONNY: 'Is de horizontale piercing eruit gegroeid of is hij er ge-

woon uit gevallen? Als hij eruit is gegroeid, let er dan op of er een litteken is. Als hij er gewoon uit is gevallen en je kon hem er niet meer in krijgen, kijk dan of de tepel hard aanvoelt in dat gebied en of het helemaal is genezen. Maar, als de andere piercing nog steeds niet helemaal is genezen, zou ik nee zeggen tegen een nieuwe piercing tot hij helemaal is genezen. Normaal gesproken duurt dat voor een tepelpiercing bij vrouwen zes maanden tot een jaar voor een horizontale piercing en negen maanden tot anderhalf jaar voor een verticale. Het hangt af van de snelheid waar-

mee je lichaam geneest en van de nazorg.'

'Het is moeilijk te zeggen hoe lang je moet wachten met je nieuwe piercing. Normaal gesproken zou ik zeggen een jaar nadat de eerste volledig is genezen. Ik zou sowieso wachten tot zes maanden nadat de verticale piercing volledig is genezen, voordat je de horizontale opnieuw laat zetten.'

'Ik hoop dat je er wat aan hebt!'

LET OP!

Noize Magazine is niet verantwoordelijk voor eventuele schade na opvolging van de adviezen van Jonny. Ga bij twijfel dus altijd even langs bij een professionele body-mod artist bij jou in de buurt.

Variscythe

MET LLOYD, IKA, YOUSSEY EN SAMIRA

29-06-2011 – Na de cd-review van de Haagse metalband Variscythe in de vorige editie van Noize Magazine, komt deze uitgave een interview met de band. Aanwezig zijn; Lloyd (gitaar), Ika (gitaar), Youssry (drum) en Samira (website beheer). Robbert en John konden er helaas niet bij zijn.

Het interview vond plaats op 29 juni jongstleden en er zijn sindsdien nog een aantal dingen veranderd die van invloed zijn op het interview, maar daarover later meer.

De band heeft een aantal maanden geleden hun EP opgenomen in Friesland, die ze daarna zelf uitgebracht hebben, waardoor ze ook veel nieuwe optredens kregen. Bijna elke week of om de week leverde de EP de band wel een gig op. *Variscythe* hoopt op het opnemen van een tweede album, gezien ze nu een totaal van 12 nummers klaar hebben liggen. Daar zijn ze nu dan ook vooral mee bezig.

De band treedt op van Den Haag tot Deventer, van Zaandam tot Gorinchem en alles ertussenin.

De naam *Variscythe* komt van het mineraal variciet, het is een groene en vrij harde grondstof dat diep in de grond verstopt ligt. De band

heeft er het Engelse woord 'scythe' in verwerkt om het een metaluitstraling te geven. De sierlijke letters uit het logo zijn een remake van bestaande fonts, waar de zeis dan ook aan toegevoegd is. Zelfs het groene thema van de site vinden we terug in de naam van deze band.

Voordat *Variscythe* opgericht was, speelden de leden vooral zelf thuis, ook al hebben sommigen een uitgebreider bandverleden, dat uiteenloopt van schoolbands tot punkbandjes. *Variscythe* is echter wel de beste en meest succesvolle tot nu toe.

Youssry, Robbert en Lloyd kenden elkaar al ver voor de oprichting, John kwam binnen via Robbert en Ika werd door een kennis aangeleverd.

De enige release tot nu toe, zoals boven al genoemd, is de EP waar de vier meest diverse nummers op staan. Op het moment van uitgave had de band al acht nummers, maar wegens de hoge kosten van studiotijd heeft de band voor vier gekozen.

Single-EP's als voorbereiding op het nieuwe album, daar houden de bandleden niet zo van. Ze willen gewoon zo snel en goed mogelijk een nieuwe cd uitbrengen. Vooral het geld is wat de band hierin tegenhoudt.

Om *Variscythe* in te delen, kijken

we terug naar Lords of Metal, waarin ze beschreven werden als "Trashmetal met een Deathmetal edge", hier is de band het trouwens ook helemaal mee eens, ook al zegt Lloyd hier meteen op dat het technisch gezien gewoon trashmetal is. Als de leden van *Variscythe* inspiratie zoeken, doen ze dit door andere muziek te luisteren, en helemaal niet altijd metal. Pop, rock en electro zijn de voornaamste bronnen van inspiratie. Het streven van de band is om nog aanzienlijk groter te worden, ook al willen ze ten alle tijden hun eigen ding blijven doen.

Lloyds favoriete nummer van de EP is *Psychos*, ook al verschilt dat nog wel eens afhankelijk van zijn buien. Ika vind vooral *Hills of Damnation* vet en Youssry kiest voor *Sudden Fake Smiles*.

Hun favoriete optredens zijn (ten tijde van het interview) de gigs in de Lazarus (Leiden) en op Duveltjesrock (Gorinchem). In Gorinchem was de band vooral heel blij, omdat zij als lokale Haagse band opeens door een selectie heenkwamen en op een festival mochten optreden. In de Lazarus vonden ze vooral het publiek heel vet. Mensen deden enthousiast mee en de sfeer was heel goed!

Het optreden in de Lazarus had echter wel een nadeel, niet alle beloofde equipment stond klaar en er werd door een dronken gozer over de kleding van de band heen gekotst. Gelukkig kon een vorige band hun gear aan *Variscythe* uitleenen en ging het optreden dus gewoon nog door. In de Lazarus heeft de band ook nog vijf EP's kunnen verkopen en hebben de heren veel contacten gelegd met andere bands en met het publiek.

RANDOM VRAGEN

Als wat zou je terugkeren na reïncarnatie?

Lloyd: Samira denkt dat Lloyd een grote kans maakt om als hond terug te komen.

Youssry: Een zoekoe, maar dan niet zo één die vast komt te zitten in een visnet. Gewoon lekker de hele dag chillen op de bodem van de zee, dat lijkt me wel wat. Zeekoeien zien er best lief uit, ook al zijn ze toch best lelijk.

Ika: Een eend past het beste bij hem, volgens Samira.

Waarvoor mogen we je 's nachts wakker maken?

Lloyd: Gitaar spelen en gezellig chillen met vrienden, dat mag altijd.

Youssry: Een Turkse pizza met vlees en extra sambal, gecombineerd met een goede fightinggame.

Ika: Hetzelfde als Lloyd; lekker jammen en gezellig chillen.

Een rustige avond op het strand of keihard stappen in de stad?

Hierop antwoorden de bandleden dat zij allemaal van hun rust

houden, dus dat ze liever lekker op het strand gaan zitten met een vuurtje en een biertje erbij.

Muziek maken of seks?

Lloyd en Ika roepen meteen 'muziek natuurlijk!', terwijl Youssry even goed moet nadenken. Uiteindelijk kiest hij voor seks, maar dat kwam misschien alleen maar omdat zijn vriendin Samira naast hem zat.

Kijk je vaker terug op het verleden of richt je je meer op de toekomst?

Lloyd en Ika denken vaker na over het verleden, terwijl Youssry zich meer richt op de toekomst. Hij focussed zichzelf liever op verantwoordelijk bezig zijn met het denken aan "morgen" dan dat hij stil blijft staan in het verleden.

Volgens Samira zou Robbert zich bij Youssry, en John zich bij Lloyd en Ika aansluiten.

We kunnen van *Variscythe* in de toekomst dus nog minimaal één album verwachten, evenals vele optredens. Ze willen er zo ver mee gaan als dat ze kunnen, zonder zichzelf te hoeven veranderen. Als het ze toch niet lukt om te groeien, zullen ze wel gewoon muziek blij-

ven maken. Ze hebben gewoon nog niet het gevoel dat ze klaar zijn, ze staan pas aan het begin van de trap. Er komt dus nog veel meer aan!

De band leeft onder een enkel motto: 'Jezelf zijn, geen bullsh*t en lekker doen waar je zin in hebt!'. Hier staan ze met zijn vijven helemaal achter en tonen dat in hun vriendschap, maar ook in hun performance op het podium. De toeschouwers hebben altijd het gevoel dat *Variscythe* één ding is.

De band wil nog even toevoegen dat ze altijd zo veel mogelijk zullen geven aan het publiek, ook omdat ze nu toch wel het "aanmodderstadium" voorbij zijn.

Samira heeft verder nog toe te voegen dat zo gauw haar laptop het weer doet, de site ge-update zal worden.

Aarzel ook vooral niet om contact op te nemen met *Variscythe*, via de website. De band vindt het namelijk echt heel gaaf om samen te werken met andere bands en mensen.

Dus aan jullie, alle metalliefhebbers, bezoek deze band eens of check natuurlijk even hun website: www.variscythe.com.

Cd-reviews

15 CD-REVIEWS

DIGITAL FACTOR

Trialog

Was EBM niet dat ene genre waar de huidige cyber/Industrial scene op is gebaseerd? Ik zou het mezelf bijna serieus gaan afvragen bij het horen van deze plaat.

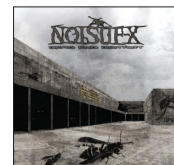
Het album zit sterk in elkaar, heeft een mooie opbouw en klinkt bijna nostalgisch, in positieve zin. Maar of er ook een publiek voor is voor dit soort EBM/electro, dat is de grote vraag die rijst als we kijken naar de huidige underground feesten in Nederland. Of er wordt harde muziek gedraaid om de hele nacht op "door te stampen", of we gaan nostalgisch met z'n allen terug naar de wave, die op dit moment een come-back lijkt te doormaken in het underground uitgaansleven. Maar er is geen publiek meer dat een middenweg weet te waarderen, zo lijkt het. In Duitsland echter, waar de mannen van *Digital Factor* – wat een verrassing – dan ook vandaan komen, acht ik de kans op het vinden van een publiek vele malen groter.

Dat gezegd hebbende, raad ik toch iedereen aan om deze plaat een kans te geven. Misschien niet om op de dansvloer terug te horen, maar dan wellicht tijdens een avondje met vrienden op de bank om mooie herinneringen op te halen aan de scene van "vroegah". Want, zo wordt er her en der geklaagd, kwalitatief goede muziek wordt steeds zeldzamer.

door: Sister_

NOISUF-X

Dead End District

Op 16 september 2011 kwam *Dead End District*, het nieuwe album van Noisuf-X, op de markt. Jan L. blijft maar doorgaan; *X-Fusion*, *Noisuf-X*, heel veel masteren, ik vraag me af of hij nog tijd over heeft om te slapen.

Gelukkig gaat de kwantiteit in dit geval absoluut niet ten koste van de kwaliteit; ook deze plaat is weer een pareltje. Het album is zeker niet louter EBM of Industrial te noemen, maar bevindt zich ergens op een grens waar veel verschillende stijlen samenkomen. Trance, house en zelfs psy-trance invloeden worden niet geschuwd en de manier waarop deze stijlen zijn verwerkt, komt het album alleen maar ten goede. Als ik aankom bij het 10^e nummer van dit album, *Future Ska (Featuring Population)*, blijkt dat er zelfs Ska op deze plaat te vinden is! Ik moet eerlijk zeggen dat Ska niet mijn favoriete genre is, maar buiten dat zeg ik: aanschaffen die plaat! *Noisuf-X* is en blijft gewoon goed en aangezien ik zoveel mensen hoor zeggen dat ze zo graag eens iets vernieuwds willen horen, is het vast geen goed idee om deze kans op de plank te laten liggen.

door: Sister_

OMNIA

Musick Poetree

Eindelijk weer een eigen uitgave van *Omnia*. Het is een cd geworden die uit twee delen bestaat, met veel afwisseling van oud en nieuw werk. Dit zorgt er voor dat je er met veel plezier naar blijft luisteren. Wel is het erg jammer dat het geluid van Luca niet meer op deze cd te horen is. Maar, voor de liefhebbers van de muziek van Steve en Jenny, is dit echt weer een cd om erbij te hebben, zeker omdat er nu eindelijk ook eens wat van hun poëzie op de cd staat.

door: Herr Schwarzensee

PSY'AVIAH

Introspection/Extrospection

Toen ik deze plaat aanzette, werd ik vrijwel meteen verast door het prettige geluid van *Psy'Aviah*, waarvan ik moet toegeven dat ik er nog nooit eerder een volledig album had beluisterd. *Psy'Aviah* is een Belgische EBM-formatie met een zangeres, wat tegenwoordig bijna een unicum is als we het hebben over EBM-acts van noemenswaardig niveau, op het Nederlandse *Misery* na. *The Azoic* en *Implant* bestaan niet meer, van *Zombie Girl* horen we al ook niks meer en verder kom ik niet.

Gelukkig is de zangeres van *Psy'Aviah* in het bezit van een vrij unieke, fragiele stem en weet ze haar teksten met veel emotie te brengen. Een weinig voorkomende kunst in dit genre, op de emotie van agressie na. De teksten gaan dan ook door merg en been.

Het album biedt een goede balans tussen wat rustigere nummers en nummers die beter geschikt zijn voor op de dansvloer. Vanaf de 10^e track begint het album mijn onverdeelde aandacht echter wel een beetje kwijt te raken. Het moet gezegd worden dat de eerste negen nummers van deze plaat ook overduidelijk de sterkste zijn, maar dat neemt niet weg dat het album zonder meer de moeite waard is.

Door zijn prettig in elkaar overvloeiende geluiden en de vrouwelijke vocalen is dit album een ware oase tussen alle agressie waar de huidige scene door zo sterk door wordt gekenmerkt.

door: Sister_

STRAFTANZ

Mainstream Sellout Overground

Het eerste wat ik dacht toen ik het intro hoorde was: oh mijn god, wat een k*tcd moet

dit zijn! Gelukkig bleek het eerste echte nummer wel wat minder bagger te zijn, maar goed kan ik het niet noemen. Hoe leg ik dit uit? Neem het slechtste van het vorige album en plak dat achter elkaar, met af en toe per ongeluk een leuk stukje ertussen. Bij het horen van de vocals in *Die Neue F-Klasse* lijkt het even alsof ik weer op een 90's disco party ben beland – alsof je de knop van je My First Sony half indrukt. Het daarop volgende *Forward ever* mag er gelukkig wel zijn en wil ik ook nog wel eens terug horen als ik op de dansvloer sta. *The Bass Below* kan er ook nog wel mee door, maar de verplichtte ballad *Bifte de licorn* kan alles behalve tippen aan het prachtige *Doubt* van het vorige album. Het intro van *The enchantment* klinkt opeens heel veel belovend en maakt die belofte ook waar. Met *Fuer die kinder* lijkt de toon gezet voor eindelijk wat betere muziek, maar bij *Monckey do, monkcey say* daalt het niveau helaas opnieuw. Alle reden vom wetter is ook niet al te fantastisch, evenals *Du stirbst aus. Welzeitvernichter* is dan weer wel een goed in elkaar gezette afsluiter.

Tja, wat zal ik ervan zeggen? Typisch staaltje *Straftanz*; sterke niveaunderschillen tussen de nummers en een sound die vaak net niet weet te boeien. Jammer.

door: Sister_

W.A.S.T.E.

Liquor Drugs & Hate

Twee jaar na hun laatste release is de uit Los Angeles en California afkomstige

band *W.A.S.T.E.* terug met een nieuw album. "Electro/Industrial/Rhythmic Noise" luidt de omschrijving van het label *Vendetta* en de band zou – onder leiding van Shane Englefield (aka Vuxnut) – de Rhythmic Noise terug brengen naar de oppervlakte van de scene.

Als het gaat over de omschrijving van het genre sluit ik me zeker bij *Vendetta* aan. Bij de rest zet ik echter mijn vraagtekens. Rhythmic Noise terug brengen naar de oppervlakte van de scene? Vergeleken met eerdere albums die zich onder hetzelfde genre scharen, zoals bijvoorbeeld de eerder ontvangen albums van *Matter* en *Graph*, is *W.A.S.T.E.* toch een tamelijk softe productie waarin het ontbreekt aan een gezonde dosis power om het goed te kunnen doen op de dansvloer, maar die qua sfeer ook te vlak is om zich aan projecten als *Pandora's Black Book* te kunnen meten.

Simpel gezegd, het album zit alles behalve slecht in elkaar, maar het ontbreekt gewoon een beetje aan karakter en dat is erg jammer.

door: Sister_

Kelfest

SFEERVOL EN GEZELLIG!

Vier en vijf juni was het weer zover: het evenemententerrein Hollandse Biesbosch werd weer omgetoverd tot een prachtig festival met een heus Keltisch dorp, Kelfest. Noize Magazine was er bij om verslag uit te brengen van deze indrukwekkende gebeurtenis.

Ondanks de lichte regen en het benauwde weer, was Kelfest één van de meer relaxte festivals van dit seizoen. Het terrein zelf was door de Kelfest-crew omgetoverd tot vier sfeervolle “dorpen”, elk met overtuiging en – natuurlijk – de nodige kraampjes. De geur van de vele vuurtjes hing als een ontspannen sluier in de lucht over bijna heel het festival. De algemene sfeer was dan ook zeer goed te noemen, zeker toen één van de vele authentiek ogende en klinkende bands spon-

taan op het gras begon te spelen en het publiek om zich heen trok.

Zoals hierboven al vluchtig genoemd, bestond het terrein uit vier verschillende dorpen; het Schotse dorp, het Doedorp, het Muziek dorp en misschien nog wel het indrukwekkendst: het Keltische dorp. Het Keltische dorp bestond uit tenten volgens traditie uit de ijzertijd, of preciezer, volgens Woods clan traditie. Dit deel van het festival nam de bezoekers terug naar

een tijd van ambachtslieden die voor hun huis met de hand hun ambacht beoefenden. Zo bracht de Woods clan een hout- en beenwerker, een traditionele smid, een kruidenvrouw, een leerbewerkster en nog veel meer naar Kelfest. Naast de tenten bestond het Keltische dorp ook nog uit het Balfolk podium met het nodige muzikale volk om het veld voor het podium regelmatig om te toveren tot een dansende menigte. Het Keltische dorp was dus een waar genoegen.

Naast het Keltische dorp lag het Schotse dorp waar de MacBran Clan en Celtic Britain hun kam-

pement hadden opgeslagen. In dit eveneens authentiek ogende dorp vierden de vele verschillende kilten hoogtij, terwijl ervaren Schotten van de Clan MacBran het dagelijks leven van het 18^e-eeuwse Highland overtuigend neerzetten. Naast de 18^e-eeuwse Clan MacBran was ook Celtic Britain aanwezig in het Schotse dorp. Celtic Britain zette de situatie van de Keltische gebieden rond de Ierse zee in de 14^e eeuw neer, vlak naast de Clan MacBran, zonder dat de bezoeker het idee kreeg dat deze door twee hele verschillende tijden liep.

Aan de andere kant naast het Keltisch dorp lag het Doedorp,

waar – zoals de naam al zegt – van alles te doen was. Het is dan ook geen wonder dat hier de Nederlandse Kampioenschappen Highland Games plaatsvonden naast tal van andere wedstrijden en workshops, zoals de Fairbow boogschiet wedstrijd of “shoot-of” en het maken van een labyrint. Ook niet te missen in het Doedorp was de welbekende Abe de Verteller, die met zijn levendige verhalen jong en oud wist te boeien.

Ten slotte hebben we dan nog het Muziek dorp; een grote vlakte met een podium, etenskraampjes en veel dansende mensen. Dit dorp was misschien nog wel het popu-

lairst van de vier, mede te danken aan de prachtige muziek van onder andere *Scrum*, *Rapalje*, *Fling* en *Slán* en de geweldige knoflookbroodjes. Het festival werd hier afgesloten met een spectaculair en vurig optreden van *Rapalje*, dat toch weer verrassend veel mensen wist mee te slepen in hun muziek.

Al met al was Kelfest een ontzettend sfeervol festival met ontzettend veel gezellige mensen, een ontzettend goede opbouw, een ontzettend goed programma en prachtige kelten. Bravo!

Combichrist

@ P60, AMSTELVEEN (NL)

Na een lange rit stapten we uit de auto in Amstelveen. Hallo P60! Het was alweer even geleden, maar we wisten de weg nog feilloos te vinden en ook aan de P60 zelf was niks veranderd. Op naar Combichrist!

Van een rij was geen sprake. Bij de ingang stonden enkele rokers en twee uitsmijters, maar daar was ook alles mee gezegd. Bij binnenkomst kregen we dit keer ook een lot waarmee we onder andere kaartjes konden winnen voor het Amphi Festival in Keulen – waar de meeste bezoekers tot onze grote

verbazing nog nooit van hadden gehoord – en het Industrial Complex Tour Edition album van *Nitzer Ebb* uit 2010.

Ook binnen was het minder druk dan verwacht. Leeg was het zeker niet, maar de allereerste keer dat ik *Combichrist* live zag in de P60

in 2005, was de zaal in mijn herinnering zo afgeladen vol dat zelfs de bezoekers die helemaal achteraan tegen de muur stonden nog amper de ruimte hadden om voluit te kunnen dansen. Maar laten we het positief bekijken; eigenlijk was het gewoon gezellig druk, maar konden we nog wel zonder al te veel moeite vooraan gaan staan. Perfect!

Voor *Mortiis* waren we helaas net te laat, maar ik heb me door andere bezoekers laten vertellen dat we daar niks aan hebben gemist. Tot mijn verbazing – ik vond *Mortiis* de laatste keer dat ik ze zag stukken beter uit de verf komen dan op al hun cd's bij elkaar – waren er verschillende mensen die de band ronduit slecht vonden. Hoe dan ook, wij zullen er nooit achter komen.

Als iemand me had verteld dat dit de laatste show van de toer was geweest, had ik het meteen geloofd en dat is een groot compliment. De meeste bands hebben de gewoonte om tijdens de laatste show de meest vreemde dingen te doen, maar bij *Combichrist* is dat meer en meer regel dan uitzondering geworden. Toetsenist *Z Marr* stond op een belachelijk hoog podium ('It was fun to play in the sky! Haha!', schreef hij op Facebook), drummer *Joe Letz* had tegen het einde van de show nog een speciaal woordje voor het publiek en collega drummer *Trevor Friedrich* gooide na afloop niet alleen zijn stokken het publiek in (voor wie er inmiddels nog geen had), maar ook zijn trouwe roze eenhoorn die al zolang ik me kan herinneren elke optreden op zijn drumstel mag zitten.

Er werd van wal gestoken met *Shut*

up and swallow, waarmee meteen de toon werd gezet voor een harde en energieke show. Frontman *Andy LaPlegua* genoot zoals altijd weer met volle teugen en leek onvermoeibaar te zijn. Het inmiddels klassieke *Today I woke to the rain of blood* was een tweede in de rij. Verder was er natuurlijk plaats voor wat oudere nummers als *Blutroyal*, *In the pit*, *Deathbed*, *Without emotions*, het in Nederland nooit helemaal aangeslagen *Get your bodybeat*, wat latere nummers zoals *Fuck that shit* en *Send to destroy* en natuurlijk het splinternieuwe *They*, *Never surrender* en *Just like me*.

Een nieuwkomer onder de live bandleden is *Abbey Nex*, bij de meesten waarschijnlijk vooral bekend van *Psyclon Nine*, waar hij van 2005 tot en met 2009 lid van was. Ik had hem nog nooit eerder live gezien, maar ik herkende hem meteen. Tot het einde van de show bleef ik het een rare combinatie vinden, vooral omdat mijn associatie van *Abbey* met *Psyclon Nine* zo groot is dat ik nog net geen *Psyclon Nine* zag en *Abbey's* kledingstijl, die sinds *Psyclon Nine* niet meer is veranderd, hielp daar ook al niet aan mee. Desalniettemin was het verfrissend om eens een – in combinatie met *Combichrist* althans – nieuw gezicht op het podium te zien.

Joe, die de gewoonte heeft om niet alleen aan het einde van het optreden, maar tijdens de hele show te pas en te onpas met stokken rond te strooien, heeft overigens al meteen wat goed te maken met *Abbey*. Eén van de rondvliegende stokken belandde precies op zijn hoofd en ik gok dat die toch best hard aankomen van zulke hoogte!

Ik spreek ook namens *Joe* als ik zeg dat dit weer een geslaagd optreden was. *Joe* had voor de gelegenheid een T-shirt aangetrokken met de tekst "pot heads", omdat hij normaal gesproken niet zo te spreken is over het Nederlandse publiek, zo legde hij uit, maar uitgerekend bij deze show is het tegendeel gebleken. Zowel voor de band als voor het publiek was dit zeker een optreden om nog lang aan terug te denken.

Amphi Festival VII

@ TANZBRUNNEN, KÖLN (DE)

Toen we achteraf van een aantal mede-Nederlanders hoorden dat de officiële Amphi Festival pre-party in Alter Wartesaal op vrijdagavond zo'n groot succes was geweest, hadden we al meteen spijt dat we niet een avondje eerder naar Keulen waren afgereisd. Alter Wartesaal zou zo'n indrukwekkende locatie zijn dat verschillende bezoekers niet verder waren gekomen dan uren lang met grote ogen en open mond de gewelven te bestuderen.

Voor ons begon het avontuur op zaterdag 16 juli. Om 05.15 uur ging de wekker; veel te vroeg voor een normale zaterdagochtend, maar als we onze trein wilden halen, hadden we weinig keus. Met kleine oogjes snel aankleden, ontbijtje mee voor onderweg, laatste spullen in de tas en gaan!

ZATERDAG 16-07-2011

Gelukkig bood de trein een fijne atmosfeer om rustig wakker te worden en om ons klaar te maken voor het festival. Ik geef toe dat het wel wat bekijks gaf, maar ondanks de vele overstappen – door onze late boeking kon dit helaas niet anders – was de trein een perfecte omgeving voor een ontbijtje en om uitgebreid met onze make-up bezig te zijn.

Eenmaal aangekomen op het station in Keulen stonden we nog geen vijf seconden buiten, of er kwamen al twee politieagenten op ons af met zo'n typische “wat zijn wij aan het doen” blik in hun ogen. Ik kon me niks anders bedenken dan dat we daar geen broodje mochten eten, maar ook dat leek me sterk. Tot onze verbazing bleken ze alleen geïnteresseerd in de vraag over wat voor conventie er nu weer werd georganiseerd, dus praatten we ze even bij over het Amphi Festival.

Daarna begon onze zoektocht naar het hostel, die gelukkig niet al te ingewikkeld bleek te zijn. De route, die te voet ongeveer een half uur in beslag nam, bestond uit bijna één rechte weg langs het water.

Nadat we onszelf van onze zware tassen hadden verlost en ons even hadden opgefrist – tegen alle ver-

wachtingen in was het toen al warm in Keulen – liepen we naar het festivalterrein, dat zich ergens tussen het centraal station en het hostel bevond en te voet dus ook prima te bereiken was.

Door de goede organisatie bij de ingang was er weinig geduld nodig om op het festivalterrein te komen. De stroom bezoekers liep zo lekker door dat er ondanks de vroege drukte nauwelijks sprake was van een rij.

Rond 13.30 uur waren we dan eindelijk op het festivalterrein en bezochten we als eerste het Staatenhaus. De eerste band die we daar zagen was *Mind.in.a.box*, een band die niet bepaald bekend staat om zijn goede liveshows en die reputatie wist de band helaas ook moeiteloos te behouden. In alle eerlijkheid moet gezegd worden dat de muziek zelf erg goed klonk, maar de zangkwaliteit van *Stefan Poiss* liet zoveel te wensen over dat ik de algehele show toch niet anders dan ronduit slecht kan noemen. Daarnaast kampte de band hier en daar ook nog met wat technische problemen, zoals rondzingende tonen, waardoor er af en toe een onaangename pieptoon te horen was. De algemeen bekende geruchten over de slechte

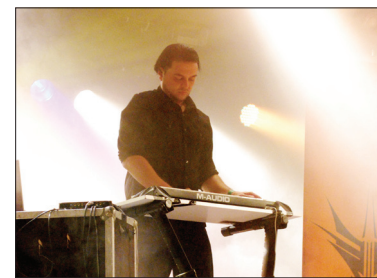
optredens van *Mind.in.a.box* moet ik bij deze dus helaas bevestigen. Hoewel ik een groot liefhebber ben van live optredens, adviseer ik iedereen om het wat *Mind.in.a.box* betreft toch maar beter bij cd's te houden.

Een kwartiertje na *Mind.in.a.box* was het op hetzelfde podium de beurt aan *Winterkälte*, een band waar ik in alle eerlijkheid nog nooit van had gehoord. Ik besloot me te laten verrassen en al snel bleek dat het ging om Industrial/noise met zware distortion. In eerste instantie kwam het geheel nogal eentonig op me over, maar uit een nadere inspectie bleek dat het toch boeiende muziek was met subtiele verschillen die je pas gaat waarderen als je er eenmaal in zit.

Daarna werd het podium overgenomen door *Vasi Vallis* en zanger *Felix Marc* van *Frozen Plasma*. Dit optreden was in één woord super! Het geluid was fantastisch en de stem van *Felix Marc* klonk geweldig. *Stefan Poiss* van *Mind.in.a.box* kan hier nog een puntje aan zuigen! Voor iemand die *Reaper* al meerdere malen live had gezien, maar *Frozen Plasma* nog nooit, was het een vreemde gewaarwording om *Vasi Vallis* zo op de achtergrond te zien staan, maar dat deed op geen enkel vlak afbreuk aan het optreden. De band wist het publiek dan ook moeiteloos mee te slepen en ondanks het relatief nog vroege tijdstip – halverwege de middag – liep het aardig goed bevolkte Staatenhaus al helemaal warm.

Om 16.20 uur was het tijd voor de eerste Nederlandse band op het programma: *Grendel*. Je houdt het niet voor mogelijk, maar je zou inmiddels beginnen te denken dat iemand een heuse vloek over de optredens van *Grendel* heeft uitgesproken. Het intro ging goed, maar daarna viel de muziek voor de zoveelste keer uit. De eerste en de tweede keer dat dit gebeurde kon hij er nog mee lachen, maar nu had zanger *VLRK* (*JD Tucker*) toch overduidelijk een bijna wanhopige “niet wéér” blik in zijn ogen. Al snel bleek gelukkig dat het dit keer niet aan de apparatuur van de band zelf lag, maar aan de stroomvoorziening in het Staatenhaus die gedeeltelijk was uitgevallen. Niet de schuld van de band dus en gelukkig snel te verhelpen, maar daarom niet minder vervelend voor ze. Toen de muziek eenmaal weer op gang was, bleek *VLRK* zo van zijn stuk te zijn gebracht dat hij zich de tekst van dat nummer opeens niet meer kon herinneren. Ik had oprecht medelijden. Gelukkig werd de show daarna weer volledig hervat en kwam de power weer een beetje terug.

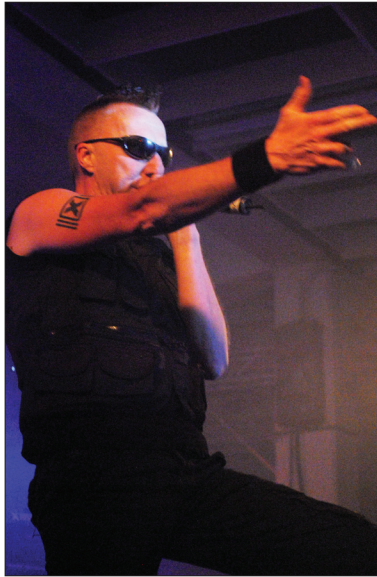

Na *Grendel* vonden wij het tijd om een hapje te gaan eten. Toen we buiten kwamen bleek dat het helaas was gaan miezeren, dus werden de paraplu's overal vandaan tevoorschijn getoverd. Terwijl we constant moesten opletten dat we niet per ongeluk aan de paraplu van een andere bezoeker vast haakten, baanden we ons een weg naar de pizzakraam.

Toen de buit eenmaal binnen was, gingen we snel weer naar het Staatenhaus waar we droog konden zitten in het Amphi café – een goede toevoeging aan de inrichting van het terrein dit jaar. Het “café” liet echter wel een typisch staaltje Duitse binnenhuisarchitectuur zien; lange rijen tafels die eerder aan Oktoberfest dan aan een gothicfestival deden denken, maar ondanks dat functioneerden ze prima en werd er dankbaar gebruik van gemaakt. Nadat we onze veel te zoute pizza met lekkere kaas hadden laten zakken, zochten we het podium weer op voor een oude bekende.

Ook *Suicide Commando* kampte met technische problemen. Aan het begin van het optreden stond de microfoon uit en het duurde toch wel een paar minuten voordat hij het deed, tot ergernis van een druk naar de technici seinende *Johan van Roy* – alsof ze het achter in de zaal niet door hadden. Op dit mankementje na was het verder weer een goed optreden, zoals ei-

genlijk altijd bij deze band. Wel is *Suicide Commando* één van de minst veranderende bands die ik ken en daardoor wordt het wel een beetje saai als je ze al wat vaker live hebt gezien.

Bij het optreden van *Hocico* – de band waarvan nog steeds niemand lijkt te weten hoe je de bandnaam nou eigenlijk hoort uit te spreken – ging gelukkig wel alles goed vanaf de eerste noot. De show was als vanouds weer super en er werden zowel nieuwe nummers als een

hoop klassiekers ten gehore gebracht. Een minpunt was dat het inmiddels wel heel erg warm was geworden in de zaal, waardoor verschillende bezoekers die eigenlijk graag wilden dansen, tegen het einde van het optreden niks anders meer konden doen dan uitgeput op de grond gaan zitten.

Na het optreden van *Hocico* gingen we meteen naar buiten voor wat frisse lucht. Helaas had de miezer plaatsgemaakt voor een fikse regenbui en zag het terrein er troosteloos uit. Poncho's en paraplu's bepaalden het beeld en voor ik het wist waande ik me op Amphi Festival 2010, toen het weer ons ook al niet gegund was.

Zin om lang buiten te staan hadden we niet, dus besloten we om een kijkje te nemen in het Theater voor de *Afterparty*. Wellicht was het daar beter vertoeven.

En inderdaad, de temperatuur was er aangenaam en we stonden er droog, maar daar was eigenlijk ook alles mee gezegd. De DJ's vielen enorm tegen vergeleken

met vorig jaar. De zaal blijft mooi, maar was er te licht, waardoor het ook aan sfeer ontbrak. Ik heb me door een Duitser laten vertellen dat dat in Duitsland gebruikelijk is op feesten, maar ik meende me toch echt te herinneren dat het vorig jaar wel anders was. Ook de muziek liet te wensen over. De platenkeuze was ronduit slecht, tussen de nummers door werd er veel te veel gepraat en de DJ's konden technisch gezien ongeveer net zo "goed" draaien als de Nederlandse *DJ Krat* dat af en toe doet op Cyberia – als ik achter de knoppen had gestaan had je waarschijnlijk hetzelfde effect gehad – kortom: ik voelde me helemaal thuis.

We deden echt ons best om het leuk te vinden, maar na een uurtje hielden we het toch echt voor gezien.

Moe, en helaas door de regen, liepen we terug naar het hostel. Met zere voetjes, maar verder voorzien van alle gemakken, konden we terug kijken op een geslaagde dag. Wekker op 08.30 uur en snel gaan slapen!

ZONDAG 17-07-2011

Onze ogen wilden echt nog niet open, maar als we die dag nog iets wilden zien, hadden we nou eenmaal geen keus. Ogen open, kleren aan, ontbijt erin en op naar de Tanzbrunnen voor dag twee.

De dag op het festivalterrein begon met regen en een kapotte pinauto-maat. Dat beloofde niet veel goeds. De dichtstbijzijnde – werkende – pinauto-maat bleek zich bij het treinstation te bevinden, dus moesten we noodgedwongen het terrein al snel weer verlaten voor een bezoekje aan het station.

Met geld in onze portemonnees begonnen we aan poging twee. Het regende nog steeds een beetje, maar we konden in elk geval ons eten en drinken betalen. Op het hoofdpodium was op dat moment een band aan het spelen die ik niet anders kan betitelen dan een slap aftreksel van *Welle:Erdball*. Een blik in het programmaboekje leerde ons dat het om *Die Funkhausgruppe* ging. Na de band die eigenlijk *Welle:Erdball* had willen zijn en een praatje hier en daar begaven wij ons naar het Staatenhaus, waar *Clan of Xymox* om 14.35 uur zou optreden.

Ik schaam me bijna om dit te moeten zeggen, maar ik had nog nooit eerder een volledig optreden van *Clan of Xymox* bijgewoond. En wat een aangename verrassing was het! In één woord: geweldig! *Clan of Xymox* komt duidelijk nog uit

de tijd dat muziek nog om muziek ging, niets meer en niets minder. En wat een stem heeft *Ronny*! Niet voor niets staat *Clan of Xymox* dan ook bekend als één van de weinige bands die keer op keer weer een goed optreden weet neer te zetten en de kwaliteit na al de jaren nog steeds hoog weet te houden. Heerlijk, zo'n constante factor.

Na *Clan of Xymox* stonden we voor een moeilijke keuze: *In The Nursery* in het Staatenhaus of *Agonoize* op het hoofdpodium? Beide bands

treden niet heel vaak op, maar de kans om *In The Nursery* nog eens terug te zien achtten we groter dan de kans om *Agonoize* nog snel terug te zien, dus dan toch maar weer naar buiten. Gelukkig was de zon inmiddels aarzelend doorgebroken, wat het wachten wat prettiger maakte.

We bezochten wat standjes van verschillende kledingwinkels. Helaas veel van hetzelfde op wat uitzonderingen na, zoals eigenlijk altijd.

Misschien was het maar goed ook dat er op de markt niet al te veel te zien was, want als je bij *Agonoize* nog een beetje vooraan wilde staan, moest je er vroeg bij zijn. Blijkbaar geniet de band in eigen land nog veel meer populariteit dan in Nederland. Ik wist niet dat dit überhaupt kon, maar er hing een wit doek voor het hoofdpodium, zodat we nog niet konden zien wat de roadies aan het bekokstoven waren terwijl wij braaf stonden te wachten. Eindelijk begon er een bombastisch intro, waardoor de verwachtingen nóg hoger werden. En toen... toen was het stil. Had het zoveelste technische probleem zich aangediend? Het leek er wel

op. Na een halve minuut, die vanwege de hoge verwachtingen toch zeker 5 minuten leek te duren, ging het intro plotseling weer verder. Daarna viel het doek dan eindelijk naar beneden en zagen we zanger *Chris L.* in een dwangbuis boven het podium zweven, maar helaas, zijn microfoon deed het natuurlijk niet. Na het eerste couplet was dit probleem gelukkig verholpen en toen klonk het geluid opeens wel ontzettend goed, dat moet gezegd worden! De show had verder een uitstraling die op mij – als nuchtere Hollander – bijna carnavalesk overkwam, met monniken, veel nep bloed, zelfmoord, etc., maar de Duitsers lustten er wel pap van. Na *Agonoize* werd het podium vrij gemaakt voor *Saltatio Mortis*, die we van een afstandje hebben bekeken. Dat deze band gecontracteerd is bij Napalm Records zegt natuurlijk al genoeg over de stijl: metal dus. Om iets specifieker te zijn; een soort folk-metal, niet te zuinig overgoten met een Duits sausje. Het optreden klonk oké, maar echt lyrisch kon ik er niet van worden.

Tijd voor avondeten. Er stonden hamburgers op ons menu, die gelukkig een stuk minder zout waren dan de pizza van gisteren. De picknickbankjes waren helaas allemaal vol, dus restte ons niets anders dan te blijven staan en onder de rook van de hamburgerkraam onze hamburgers te nuttigen. Gelukkig deed dat geen afbreuk aan de sfeer, we hadden goede zin en daar kon niks tegenop!

Om 18.25 uur stonden we weer in het Staatenhaus, want daar zou *Feindflug* gaan optreden en ik moet eerlijk zeggen, ik had het drukker verwacht. Het was ook druk, maar ik had verwacht dat het

Staatenhaus letterlijk afgeladen vol zou staan. Gelukkig was dat niet zo, waardoor er, met name aan de zijanten, nog meer dan genoeg ruimte was om ongeremd te kunnen dansen, waar verschillende bezoekers dan ook dankbaar gebruik van maakten. Met het geluid zat het wel goed, dus gaan met die banaan! Overigens dachten de Duitsers dat ook, waardoor wij behalve van *Feindflug* zelf, ook nog eens konden genieten van een “prachtig” staaltje Duits danswerk.

Na *Feindflug* deden we nog één poging om de markt leuk te vinden en dat lukte. Wellicht hadden we eerder gewoon toevallig het minst leuke gedeelte gezien. Het moet gezegd worden dat het toch zeker een stuk gevarieerder is dan in Nederland en hier en daar was ook echt wel iets bijzonders te vinden. Goede voorbeelden daarvan zijn de kraam van *Cyberesque* en een kraam met bijzondere gothic kunstboeken. Misschien een idee voor hen om volgend jaar met Summer Darkness ook eens naar Nederland af te reizen?

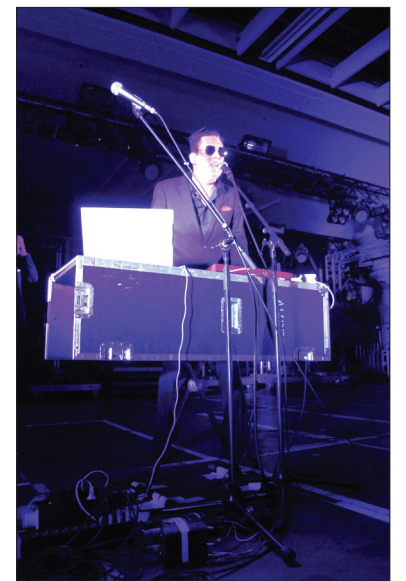
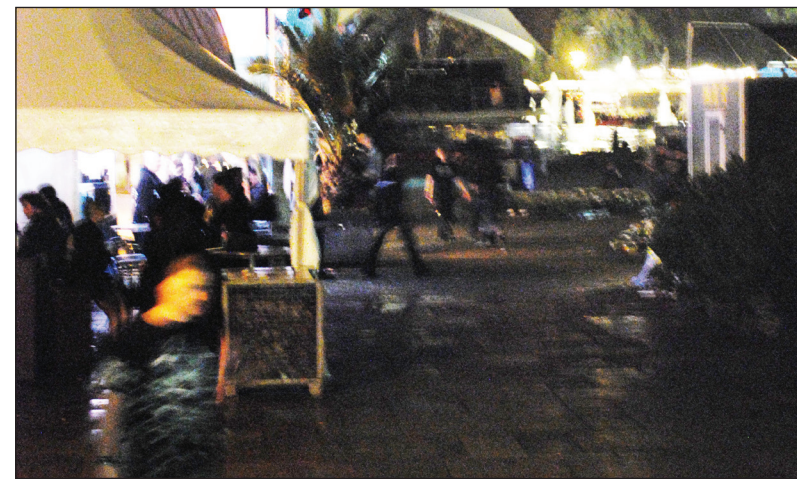

Gaar van het slenteren, ploften we neer op één van de strandbedden van de “beachclub”. Met *Nitzer Ebb* op de achtergrond, die zeker niet verkeerd klonk, konden we lekker bijkomen en bijkletsen. Gelukkig was het nog steeds droog, al stond er wel een frisse wind.

De afsluiter *Covenant* begon om 21.15 uur en daar moesten we toch zeker bij zijn! Wij waren niet de enige met die gedachte, dus sloten we ons aan bij de kudde om uiteindelijk weer in het Staatenhaus te eindigen. *Covenant* kwam beter uit de verf dan de laatste keer dat ik ze zag op Summer Darkness. De zanger – springend in pak – was helemaal in zijn element, genoot zichtbaar en hij was duidelijk niet de enige. Ik heb het Staatenhaus nog nooit zo vol gezien en zo eensgezind zien meegenieten. Met veel nieuwe nummers, maar zonder dat de nodige klassiekers achterwege werden gelaten, was dit de perfecte afsluiter van deze geweldige editie van het Amphi Festival.

Nadat we bijna letterlijk naar buiten waren geveegd, besloten we om de *Afterparty* – ondanks de tegenvaller van de avond daarvoor – toch nog maar een kans te geven en sloten we ons aan in de rij. De massa die naar binnen wilde was groot, maar gelukkig waren we toch redelijk snel binnen.

En met succes! De muziek was veel beter dan de avond ervoor. Met name onze eigen Nederlandse *DJ Marcel* (P60, Amstelveen) draaide werkelijk de sterren van de hemel. Het publiek bleef daardoor ook veel langer hangen. In tegenstelling tot zaterdag, toen de zaal om 01.00 uur al bijna leeg was, stond het nu om 02.00 uur nog gezellig vol. Gelukkig was het ook een stuk donkerder in de zaal, wat voor veel meer sfeer zorgde.

Zelfs het weer was ons die avond gunstig gezind. Op een verdwaalde regendruppel na bleef het – tegen alle verwachtingen in – praktisch droog toen we terug liepen naar het hostel, waar we uitgeput neer konden vallen in onze aangename bedden. Nog even slapen, voor hoe lang dat nog kon, en dan helaas weer vroeg op en terug naar Nederland.

Amphi Festival VII, ik had je niet willen missen, want je was geweldig!

VNV Nation, Straftanz

@ 013, TILBURG [NL]

9 september 2011 – We Vertrokken ongeveer om 19.00 uur uit Rotterdam naar Tilburg.

Uiteindelijk daar aangekomen moesten we nog een parkeerplek vinden en omdat dit onze eerste keer hier was, bleek dit een grotere opgave dan verwacht, waardoor we wat later binnen kwamen dan gepland.

STRAFTANZ

Na onze tickets opgehaald te hebben bij de kassa, konden we eindelijk vol enthousiasme naar binnen om daar vervolgens erachter te komen dat *Straftanz* veel eerder was begonnen dan officieel gepland. We hadden geen idee hoelang het optreden toen al bezig was, dus snel nog wat foto's maken voor dit magazine.

Het was voor mijzelf de eerste keer dat ik een concert in 013 meemaakte, dus het was moeilijk te zeggen of het enorm druk was, maar sowieso was de zaal niet zo volgepropt dat je totaal geen ruimte meer had.

De zaal zelf leek meer op een theater dan op een echte concertzaal, het was relatief klein en gezellig. Door de verhoging van de trappen had je een mooi overzicht op het podium. Een minpunt was dat de vloer wat stug was, waardoor je niet echt lekker kon dansen, maar dat was wel op te lossen door expres wat drank te verspillen op de grond.

En inderdaad, voordat we echt de smaak te pakken kregen, was ze het optreden van *Straftanz* eigenlijk al afgelopen. Naderhand hoorden we dat we blijkbaar niet de enige waren die de band deels hadden gemist, doordat ze eerder begonnen waren. Wat we nog meegekregen hebben klonk in ieder geval best goed. Ik zelf kende *Straftanz* nog niet live, dus kan ook niet echt beoordelen hoe de vorige concerten waren, maar het klonk wel als een goede warming-up voor *VNV Nation*, en

ik hoop ze nog een andere keer live te kunnen zien.

VNV NATION

Maar, we kwamen hier natuurlijk voor de *Automatic Tour* van *VNV Nation*. Uiteraard passeerden de oude alom bekende nummers, zoals de klassiekers *Solitary*, *Dark Angel*, *Honour* en *Beloved* de revue, en natuurlijk nog wat bekende nummers van de latere albums. Maar natuurlijk was de band ze hier vooral om het nieuwe album *Automatic* te promoten. Er werden dus ook aardig wat nummers van het nieuwe album gespeeld, zoals natuurlijk *Automatic*, *Resolution*, *Nova* (shine a light on me), een wat rustigere nummer. Mijn twee persoonlijke favorieten *Control* en

Space & Time werden ook gespeeld en vast nog een aantal nieuwe nummers die ik hier ben vergeten te vermelden.

Tijdens het publiceren van dit artikel zal *Automatic* inmiddels in de winkels liggen en het lijkt erop – uitgaande van het concert – dat het weer een waardige opvolger in de lijn van hun laatste albums zal gaan worden.

De show zelf was een goede afwisseling tussen zowel de oude bekende nummers als nummers van hun nieuwste album, met zowel de meer down- als uptempo nummers.

Er heerste een zeer goede sfeer en tijdens de hele show was er een goede interactie tussen de band (lees frontman *Ronan Harris*) en het publiek. Het begin van de show werd met wel heel veel humor gebracht. Na het eerste nummer dat gespeeld werd, leek de show op een

gegeven moment meer een stand up comedy te worden dan een concert, maar dit kwam de sfeer absoluut alleen maar ten goede.

Een minpunt van de avond was dat de rookmachines op het podium blijkbaar aardig aan het blazen waren. Dit had nogal een impact op de stem van *Ronan* en dat was ook duidelijk aan de kwaliteit van zijn stem te horen. Hoewel hij dit meerde malen tijdens zijn nummers liet merken, kon dit vast voor

menig bezoeker de pret niet drukken.

Het concert werd waardig afgesloten met het nummer *Perpetual*, waarbij het hele publiek mee bleef zingen tot het einde van het concert: "let there be, let there always be, never ending light".

Tevens wist de band tot groot genoegen van de vele aanwezige fans te verkondigen dat ze in Februari alweer terug zouden zijn

voor nog een optreden in Dordrecht.

Na de bands werd de avond afgesloten met een korte afterparty met *DJ -X-X-X-* en *DJ Krat* achter de draaitafels. De meeste bezoekers waren toen echter al betrokken en zelf heb ik dit helaas ook niet geheel tot het einde meegemaakt.

Al met al was het een geslaagde avond met een concert dat ik absoluut niet had willen missen!

Elf Fantasy Fair

ARCEN 2011

De Elf Fantasy Fair in Arcen. Noize Magazine was erbij!

Ondanks de weersvoorspellingen werd het toch een mooie zonnige zondag in de tuinen in Arcen. Het blijft een goede keuze om in elk geval één keer per jaar de fair daar te houden. De omgeving voegt echt iets toe aan het evenement. De zondag kwam wel wat traag op gang maar dit zal hoogstwaarschijnlijk ook aan de weersvoorspelling te hebben gelegen want na 12:00 uur werd het weer beter en snel drukker op het terrein. Voor mij was het de tweede keer dat ik in Arcen was en het evenement was duidelijk een stuk groter dan de vorige editie. Veel shows en muziek blijven het tot een uniek evenement maken. De indeling was dit jaar beter om-

dat er, buiten enkele stukken tuin waar men rustig de planten kon bewonderen, goed gevuld. Er heerste een vrolijke ontspannen sfeer met een grote verscheidenheid aan groepen. Van Vikingen via de middeleeuwen en piraten naar zombies en steampunk naar de toekomst met Predator en Star Wars. En ertussen zag men dan nog flamingo's, ooievaars en apen. Ja wie keek het verwonderd naar wie de apen naar de mensen of andersom. Wel is duidelijk dat het evenement heel erg Duits georiënteerd is en dit komt niet alleen door de vele Duitse bands. Wat ik wel miste zijn de leuke extra's zoals interessante schrijvers en acteurs. Die auteurs

die er waren behoorde bijna tot het meubilair van de fair of waren onbekende nieuwe schrijvers. Deze laatste groep hadden een standje maar verdienen eigenlijk meer aandacht. Ook de kraampjes vielen mij wat tegen omdat er veel van hetzelfde stond. Als fanatiek fantasy lezer miste ik op dit gebied toch het een en ander terwijl er zoveel op de markt komt. Waar zijn de grote uitgeverij die zich juist met hun boeken op dit soort evenement zo goed kunnen presenteren. Veel lezers komen namelijk op hun favorieten schrijvers af waardoor ik de kers op de taart miste. Het was in elk geval een mooie fair met een heel fijne sfeer en met het weer hadden ze ook geluk waardoor het toch weer een mooie fantasy dag was.

Castlefest

VIER DAGEN, DUS VEEL TE BELEVEN!

Castlefest 2011. Daar was Noize Magazine natuurlijk bij!

Castlefest 2011 was een apart feest, want voor het eerst was er een vierde dag op deze beurs. Deze stond in het teken van *Corvus Corax* met de *Cantus Buranus*, en klassiek muzikaal stuk, dat zij met een eigen Middeleeuwse sound ten gehore zouden brengen.

Voor de liefhebbers van Middeleeuwse en klassieke muziek was dit echt een hoogstandje van de bovenste plank. Alleen gooide de regen wat roet in het eten van deze eerste avond, waardoor men massaal onder de eettentent gingen schuilen. Het mooie was wel dat deze eettentent goed waren gepositioneerd, zodat je wel naar het podium kon blijven kijken.

Corvus Corax was wel goed, maar als je de band al wat langer kende, miste je toch echt de *Tanzwut* bandleden in *Corvus Corax*. Het geluid werd nu een stuk statischer gebracht en met minder "fun" dan in de tijd met de extra bandleden van *Tanzwut*. Ondanks deze kritische noot kun je zeggen dat *Corvus Corax* uit een stel mega goede muzikanten bestaat. Daarnaast was met dit concert ook de toon gezet voor een muzikaal zeer goed festival dit jaar, want voor het eerst was het op Castlefest mogelijk om naar meer dan alleen de standaard bands te

kijken. Er waren voor het eerst vier podia waar wat te doen was, dus je moest goed gaan kijken wat je wilde zien.

Wij van Noize Magazine waren de meeste tijd te vinden bij de Village Stage en de Forest Stage. Al op de vrijdag werd ons duidelijk dat er veel nieuwe muziek was. Zo werden we heel blij verrast door het concert van *Vic Anselmo*, een zangeres met begeleidingsband uit het voormalig Oostblok. Volgens ons is dit de nieuwe sound van de gothic underground voor de komende jaren. *Vic Anselmo* is een wat gestoorde zangeres die heel veel kan

met haar stem en die dat ook graag laat horen. Opvallend was – doordat ze alle dagen optrad – dat je het met de dag drukker zag worden bij haar optreden. Dus, als je van lekkere gekke rocksounds houdt, luister dan eens naar *Vic Anselmo*.

Voordat *Vic Anselmo* optrad, zagen we op hetzelfde podium *IlianA* staan. Deze band was echt grandioos, terwijl het een jaar geleden nog leek alsof de band nog wat miste. De band was geniaal met de Keltische muziek die zij brengen. De muziek werd met gevoel gebracht, waardoor de mensen al snel begonnen te dansen en mee gingen doen met de muziek.

Tussen alle muziek door deden we een geweldige ontdekking op Castlefest. Voor het eerst was er de bel-

gische Koek en Zoopie koffie tent met de beste koffie en thee (maar ook chocolademelk) die ik ooit gehad heb. Dus VANA zorg volgend jaar dat ze er weer bij zijn.

Verder was het ouderwets lekker shoppen voor de dames op Castlefest. Er waren weer lekker veel kraampjes – misschien wel meer dan andere jaren – want het terrein was dit jaar een stuk groter dan voorheen. Verder hoorden we geregeld dat de festival camping dit jaar een goed en fijn idee was. VANA is dus duidelijk op de goede weg met Castlefest.

Op de vrijdag was het wel moeilijk kiezen tussen de podia, want op het hoofdpodium stonden *Faun* en *BerlinakiBeat* en ondertussen keken wij dus ook nog naar *IlianA* en *Vic Anselmo*. *Faun* bleek echt ouderwets goed en hebben we even vanaf een afstandje tijdens het eten bekeken. Later was *BerlinakiBeat* aan de beurt. Dit viel helaas erg tegen. Ik vond het geen muziek voor Castlefest en het was net

of de leden van *Corvus Corax* (die dus ook *BerlinakiBeat* vormen) iets wilden doen om *Tanzwut* te vergeten. Erg jammer.

De zaterdag was echt geweldig qua muziek, maar qua weer viel de dag letterlijk in het water. Gelukkig waren er weer de grote eettentent die voor bescherming zorgden. Qua muziek was vooral de Village stage het podium om te gaan kijken op de zaterdag. Het begon met een zeer bijzonder optreden van de nieuwe Pagan Folk band *Leaf*, samen met *Sieben*. Deze combinatie gaf een nog nooit eerder vertoond muzikaal genot. Als je dit optreden gemist hebt, dan heb je ook écht iets gemist. Muzikaal klopte alles en qua show was het ook echt iets om van te genieten. Het is alleen wat lastig te omschrijven in tekst, dus ik zou zeggen: pak de cd van *Leaf* en die van *Sieben*, kijk dan naar de foto's van Castlefest en misschien krijg je dan toch nog een beetje het gevoel van die zaterdag. Later was daar weer *Vic Anselmo*,

maar daar hebben we het al over gehad. Ook *Narsilion* maakte voor het eerst zijn opwachting op Castlefest. Dit was alleen wel meer een band voor de liefhebbers en muzikkeners; het was wat minder toegankelijke muziek dan gebruikelijk op Castlefest. Daarna hebben we nog even gekeken bij *Irfan*. Dit was wel weer erg goed op hun manier, maar helaas vond ik dat de band weinig vernieuwend was.

Wel was de afsluiting erg gaaf, met de combinatie van *Omnia* en *Euzen* met gasten van *Valravn* en *Irfan*. Helaas regende het toen zo hard dat wij toch al eerder naar ons hotel gegaan zijn om ons te douchen.

De zondag was meer een dag om lekker in de steampunk tuin rond te hangen. Iets wat we met veel plezier hebben gedaan, omdat het gewoon heerlijk weer was en er qua muziek niet zo heel veel bijzonders meer viel te beleven. Maar, de koek en zoopie uit België blijft echt heerlijk!

Summer Darkness

@ UTRECHT (NL)

Summer Darkness. Van 29 juli tot en met 31 juli 2011 was het weer tijd voor Nederlands enige echte dark underground festival, in de volksmond gewoon gothic genoemd. Zelfs Summer Darkness lijkt daarmee te lijden aan het "ik ben geen punker, ik ben Piet" syndroom. Uit de verhalen die ik er over hoor van de artiesten die er spelen en verschillende goths uit het buitenland, blijkt dat Summer Darkness inmiddels een begrip is geworden. De Nederlandse scene zelf, is er daarentegen de laatste jaren steeds minder over te spreken. Dit, als gevolg van bezuinigingen aangevuld met een programma dat steeds minder over muziek lijkt te gaan. Maar, wat vindt Noize Magazine?

MARKT

VR 29-07-2011, 14.00 – 22.00 uur
Domplein

door: Edslave

Daar loop je dan voor het eerst op Summer Darkness Festival te Utrecht, eigenlijk niet wetende wat te verwachten. Natuurlijk liggen de vooroordelen klaar, maar al zijn ze positief, het hoort niet. Ik maak mijn hoofd leeg om het hele gebeuren over mij heen te laten vallen, dus daar gaan we dan, op naar een weekend vol avontuur. Helaas was ik wat laat, maar niet te laat om het echte feest mee te maken. Na een aantal ontmoetingen, was het eerste wat ik meemaakte een bezoek aan het Domplein, wat al weggeeft dat dit zich bevindt op het plein voor de Dom. Daar stonden leuke stands met muziek, kleding, sierzwaarden, beelden en nog een aantal dingen, wat de dag erna nog wat uitgebreider was. Het Domplein is eigenlijk de uitgelezen kans om een praatje te kunnen maken met verschillende mensen. Er was een podium aanwezig waar vandaan aangename sfeermuziek kwam, maar op een volume dat je nog wel met elkaar kon praten. Dat was wel anders in de Tivoli panden, alhoewel kennismakingen daar prima plaats kunnen vinden, al moest er dan wat meer moeite worden gedaan. Wat al direct opvalt, is dat er allerlei verschillende mensen

rondlopen. Zo ben ik zelf een metalhead en hoewel er niet veel zijn, zijn er wel meer mensen die er zo uitzien. Ook mensen die alleen voorbij lopen, kijken hun ogen uit en kunnen de nieuwsgierigheid niet verbergen. Er zijn mensen die zelfs zo nieuwsgierig zijn dat ze toch even een cybergothic op de schouder tikken om een brandende vraag te stellen en geduldig wordt er ook antwoord gegeven. De sfeer is echt prima en zeer uitnodigend, wat het zeer toegankelijk maakt voor mensen die totaal niets met de gothicwereld te maken hebben of er niets van kennen. Ook ik had brandende vragen, waaronder een vraag over de verschillen onder de gothics. Vraag het op een beleefde wijze en een antwoord blijft niet uit. Er zijn ook wel groepsvormingen op Summer Darkness, maar ik heb snel gemerkt dat de mensen erg open zijn en het anderen ook naar de zin willen maken, dus buitengesloten zal je nooit worden op Summer Darkness. Wat een verscheidenheid en gezelligheid, zo-wel op het Domplein als in het gehele centrum, want met een festival dat plaatstvindt op verschillende locaties, is er al snel een heel looppad te vinden van gothics (verdwaald raken is ook bijzonder, altijd wel iemand die de weg kan wijzen!).

BALL DU MASQUE

VR 29-07-2011, 22.00 – 04.00 uur

Tivoli Oudegracht

door: Edslave

Op zich is er op de vrijdag niet veel te doen, maar het is wel een ideale avond om al mensen te leren kennen. Op de late avond en nacht is het tijd voor *Ball du Masque* in Tivoli Oudegracht. Ik dacht dat ik mijn ogen al had uitgekeken op het Domplein, maar ik had het mis. Alleen maar opgedofte mensen, met hele pakken die bij hun maskers pasten. Ik was bang als enige zonder masker te verschijnen, maar gelukkig waren er meer mensen en dat maakte de sfeer niet minder gezellig. Er was die avond zoveel verscheidenheid te zien. Overigens was Tivoli mooi versierd, misschien wat te druk, maar het bracht zeker wel een mooie opera sfeer teweeg te midden van al de gemaskerde mensen. Met de modeshow en voorstellingen tijdens deze avond werd de sfeer nog eens extra opgezweept. Een avond waar zoveel gebeurde, dat ik eigenlijk geen idee meer heb wat ik precies allemaal gezien heb. Dansen, aparte kleding (ach, het is maar wat je apart noemt denk ik zo) en mooie modellen (ik blijf een man!). Voor mij was het een geweldige avond, maar het is zeker geen overbodige luxe om erbij te vermelden dat zo'n avond best wat energie kan kosten.

X-RATED AMBIENT/ WITCHHOUSE STAGE

ZA 30-07-2011, 12.30 – 15.45 uur

Tivoli Spiegelbar

door: DJ Ancientgoth

Voor wie tijdens Summer Darkness kennis wilde maken met vernieuwingen, waren er op zaterdag

en zondag in totaal zes acts geprogrammeerd in Tivoli's Spiegelbar. Een initiatief van Bob Rusche, de man van *X-Rated*, het enige radio-programma waar je nog eens iets echt bijzonders kunt horen, maar dat dreigt te verdwijnen nu per 1 oktober KinkFM stopt.

De Utrechtse formatie *The [Lawrah] Collective* bracht boeiende drones en ambient met fraaie – eigen – videoprojecties en bevestigde opnieuw haar grote kwaliteit. De grootste verrassing was echter *Kristus Kut*.

Deze act mag dan muzikaal niet heel interessant zijn, dit project weet steeds opnieuw te verrassen met ongelooflijk creatieve performances. Deze keer met een hoog tribal gehalte en een uitstekende bijdrage van danseres *Aisha*, vorig jaar nog in een wel heel andere context bij *Omnia*!

ATTITUDE HOLLAND FASHION SHOW

ZA 30-07-2011, 16.30 – 17.00 uur

Domplein

door: Edslave

De dag erna was het tijd voor weer een modeshow. Nu moet ik zeggen dat ik geen vreemde ben van de Attitude kledinglijn, maar ik vond de modellen zelf een stuk interessan-

ter dan de kleding. Maar terug naar het serieuze vlak. Het was merkbaar dat een aantal modellen wat onwennig was, maar toch deden de mannelijk en vrouwelijk modellen geen slecht werk. De presentatie was leuk bedacht en natuurlijk werd er wel wat humor ingebracht. Dat werkte alleen maar beter voor de sfeer. Wat mij opviel, was dat het kijkende publiek voornamelijk bestond uit fotografen en vrienden. Maar goed, zo kwam ook de plaat-

selijke bevolking even kijken waarom iedereen om een podium heen stond waar een flinke dosis muziek vandaan kwam. Veel lachende gezichten op een niet al te warme dag. Dat deed mij toch wel goed, helemaal als je kunt lachen met eigenlijk wildvreemde mensen.

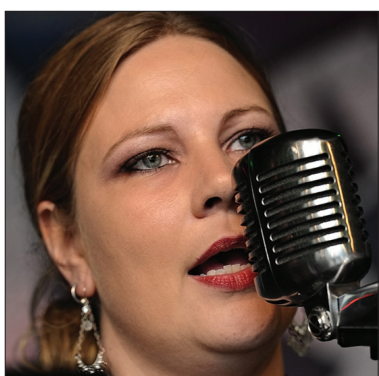
ORDO ROSARIUS EQUILIBRIUM

ZA 30-07-2011, 17.15 – 18.30 uur

Tivoli Oudegracht

door: Edslave

Na de Attitude Holland Fashion Show, waarbij ik heel eerlijk gezegd weinig heb meegekregen van de kleding, vanwege het kijken naar de vrouwelijke modellen en het maken van grappen met andere toeschouwers, werd het toch tijd om even wat muziek in te nemen. Met die beslissing in mijn hoofd ging ik weer de kant op van de Oudegracht, waar *Ordo Rosarius*

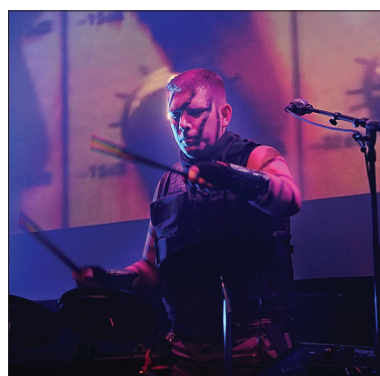
Equilibrio zou gaan spelen. Voor mij was alle muziek dat weekend nieuw, dus met een open mind

zonder enig idee wat ik te horen zou krijgen ben ik naar binnen gestapt. Ik werd positief verrast door de band. De muziek heeft een wat donkere sfeer, maar door een laag tempo en een toch wel zeer acceptabele stem krijgt de muziek toegankelijke klanken. De teksten zijn duidelijk en de muziek speelt sterk met emoties. Dat weet de band live goed te brengen. Het is geen band met een grote show, maar een groot scherm weet al aardig de aandacht erbij te houden. Na een tijd wordt de toch wat trage muziek mij te veel. Persoonlijk zou ik deze muziek opzetten als ik thuis ben en even wil genieten en de rest om mij heen wil vergeten. Dat de band live de muziek goed weet te brengen, doet voor mij niets af aan mijn mening dat het soms ook te lang kan duren.

EISENFUNK

ZA 30-07-2011, 16.15 – 17.15 uur
Tivoli de Helling
door: Edslave

De groep waar ik het meest op gewacht heb, was toch echt *Eisenfunk*. Ik had thuis tot vervelends toe *Pong* aangezet en herhaald en bleef er over vertellen tot iedereen mij zat was te horen over *Pong*. Dus over *Pong*... Nee, even wat anders nu, laat *Pong* maar het verboden woord zijn. Het was weer flink druk en een hoop mensen stonden ongeduldig te wachten. Maar dan is het zover

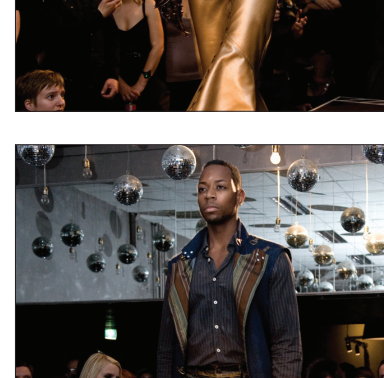
en het contact met het publiek is snel gevonden. Geen half werk voor *Eisenfunk*, gewoon direct er doorheen walsen. Bij elk nummer zat een videoclip die de heren zelf gemaakt hebben, toch wel een leuk aanzicht, maar wat voor mij weer geweldig was om te zien waren de dansende mensen. Wat later tijdens het optreden sprong er zelfs fan het podium op om daar te dansen. De heren maakten ook wat tijd vrij voor een nummer om de fans en andere bezoekers (hoewel je naar mijn mening niet kan be-

weren geen fan te zijn van *Eisenfunk*, nadat je ze live hebt gezien) alvast voor te bereiden op het nieuwe album. Als laatste nummer kwam mijn "favoriet" en dat was genieten! Meer ook, omdat er mensen het standaard "je-weet-wel-welk-nummer"-dansje deden en andere daar niet over te spreken waren. Maar goed, dan "pongen" wij nu gewoon verder, na een geweldig en memorabele optreden van *Eisenfunk*.

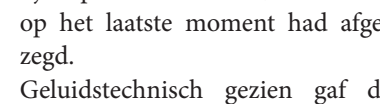
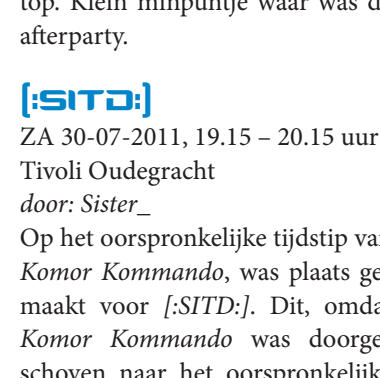
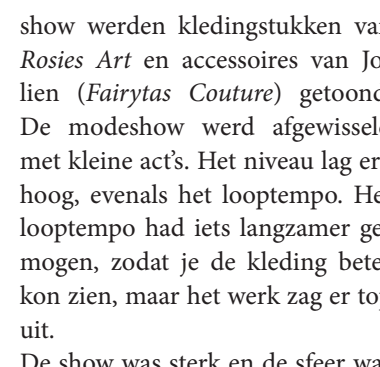
POST NUCLEAR STEAM FASHION SHOW

ZA 30-07-2011, 18.30 – 19.00 uur
Tivoli Spiegelbar
door: Alskaer

Dit jaar waren er twee modeshows waar ook een showelement in zat en één daarvan was deze modeshow in de Spiegelbar van Tivoli Oudegracht. Bij binnenkomst waande je gelijk in een high fashion omgeving die er helemaal

klaar voor was. We waren snel binnen en konden dus een mooi zitplaatsje veroveren. Bij de mode-

show werden kledingstukken van *Rosies Art* en accessoires van *Jolien (Fairytas Couture)* getoond. De modeshow werd afgewisseld met kleine act's. Het niveau lag erg hoog, evenals het looptempo. Het looptempo had iets langzamer gemogen, zodat je de kleding beter kon zien, maar het werk zag er top uit.

De show was sterk en de sfeer was top. Klein minpuntje waar was de afterparty.

[SITD:]

ZA 30-07-2011, 19.15 – 20.15 uur
Tivoli Oudegracht
door: Sister_

Op het oorspronkelijke tijdstip van *Komor Kommando*, was plaats gemaakt voor *[SITD:]*. Dit, omdat *Komor Kommando* was doorgeschoven naar het oorspronkelijke tijdstip van *Rotersand*, die helaas op het laatste moment had afgezegd.

Geluidstechnisch gezien gaf de

band een goed optreden, maar ondanks dat, was het toch een enigszins slome bedoening. De muziek zat goed in elkaar, maar er straalde net niet genoeg energie van het podium om het publiek echt mee te kunnen slepen. Jammer, met iets meer pit had het een fantastisch optreden kunnen zijn.

KOMOR KOMMANDO

ZA 30-07-2011, 21.00 – 22.00 uur
Tivoli Oudegracht

door: Sister_

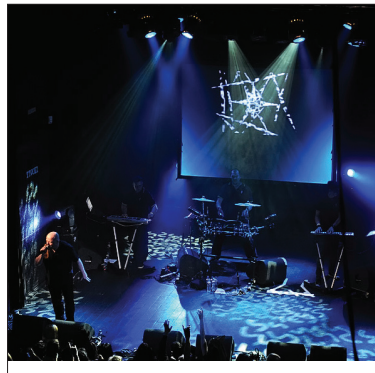
Waar eigenlijk *Rotersand* op het programma stond, mocht *Komor Kommando* het podium beklimmen. Hoewel het zonder meer jammer was dat het optreden van *Rotersand* verviel, was deze aanpassing zeker in het voordeel van *Komor Kommando*. Een band met zulke genadeloze dansmuziek moet je gewoon niet al te vroeg in de avond inplannen, maar pas als het publiek al lekker is opgewarmd. De band gaf een super gaaf optreden met een goed geluid en het ene na het andere dansnummer volgende op het vorige. Bij de afsluiter en allergrootste clubhit *Love Your Neighbour*, waar *Komor Kommando* in 2009 mee doorbrak, ging het publiek helemaal los. De zeer toepasselijke sample "this should be played at high volume" waar *Love Your Neighbour* mee begint, werd prima nageleefd om vervolgens abrupt afscheid te nemen van een nog dampende dansvloer.

VNV NATION

ZA 30-07-2011, 23.00 – 00.30 uur
Tivoli Oudegracht

door: Sister_

Recensies over optredens van *VNV Nation* beginnen bijna saai te worden in positieve zin; wederom ijzersterk optreden. Het geluid was goed en het publiek – waaronder

zich verbazend veel mensen bevonden die nog nooit eerder een live optreden van deze band hadden bijgewoond – werd moeiteloos meegesleept.

Toch vraag ik me soms af of de emotie van *Ronan Harris* niet gespeeld is. Als ik zie hoe die geëmotioneerde blik in zijn ogen binnen een halve seconde om kan slaan in zware irritatie over een lullig fotograafje en hoe hij na een paar geïrriteerde gebaren naar de beveiliging even gemakkelijk weer terug springt in zijn rol van de "oprecht" geëmotioneerde zanger, zet ik toch mijn vraagtekens bij de echtheid ervan. Niettemin blijft het een feit dat er een steeds groter publiek is dat wel pap lust van het ene na het andere *VNV Nation* optreden.

Uiteraard werden *VNV Nation's* grootste kaskrakers te gehore gebracht; *Darkangel*, *Standing*, *Sentinal*, *Chrome*, *The Farrest Star*, *Tomorrow Never Comes*, de bal-

lad *Illusion* en ja, welk nummer van *VNV Nation* is eigenlijk nog niet bekend? Nieuw in het repertoire was het nummer *Control*, van splinternieuwe album *Automatic* dat toen nog moest uitkomen. Het publiek reageerde met luid applaus en het moet gezegd worden: terecht, het is een geweldig nummer. Dit optreden is met recht in alle opzichten geslaagd te noemen.

MARK T

ZO 31-07-2011, 12.00 – 20.00 uur
Domplein

door: Sister_

Natuurlijk was er ook op zondag weer markt op het door een mengmoesje van goths en dagjesmensen overspoelde Domplein. Vandaag geen bands op het podium, maar drie modeshows (*Ultra Violet*, *Gothic Lolita* en *Attitude Holland*) en een heuse burlesque art; voer voor fotografen.

En dat hoeft je ze geen twee keer te zeggen. In combinatie met goths is het wellicht een wat vreemde opmerking, maar je zou bijna zeggen dat het eerder zwart zag van de fotografen dan van de gothics – zo langzamerhand een traditie op het Domplein tijdens *Summer Darkness*. De meeste goths lieten zich graag fotografen en poseerden dan ook gewillig, tussen het shoppen en het "chillen" door.

Dat shoppen was trouwens buiten het Domplein dit jaar ook uitgebreid met wat extra kraampjes in de gotische kloostergangen van het aan de Domkerk vastgeplakte Pandhof. De inrichting van de markt in het algemeen nodigde dit jaar een stuk meer uit tot rondneuzen dan vorig jaar. Het aanbod aan kleding en accessoires was daarentegen vrijwel ongewijzigd, maar de sfeer was er zonder meer op vooruit gegaan.

X-RATED AMBIENT/ WITCHHOUSE STAGE

ZO 31-07-2011, 13.00 – 16.30 uur
Tivoli Spiegelbar

door: DJ Ancientgoth

Machinist, afkomstig uit *Summer Darkness*-stad Utrecht, bracht net als *The [Law-rah] collective* op zaterdag boeiende drones en ambient met fraaie – eigen – videoprojecties en bevestigde opnieuw haar grote kwaliteit.

Voor mij was *For Greater Good* uit België echter het absolute hoogtepunt van deze *Summer Darkness*. Hun muziek heeft elementen van ambient, martial en neofolk. Het optreden was in één woord af: de muziek en de videofilms sloten werkelijk naadloos op elkaar aan, en de opbouw van de nummers was perfect: steeds een geleidelijke groei naar een climax, gevolgd door een even geleidelijke afbouw waarna het nummer precies op het juiste moment eindigt zonder verdere fratsen. Kippenvel!

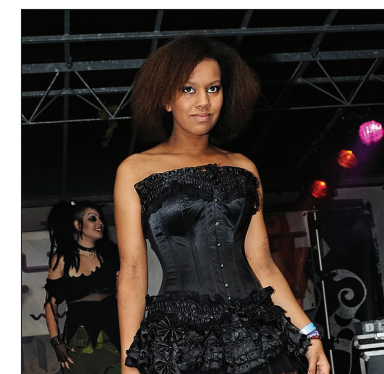
ULTRA VIOLET FASHION SHOW

ZO 31-07-2011, 14.00 – 14.30 uur
Domplein

door: Edslave

Summer Darkness is niet alleen een weekend vol muziek en dansen, maar dus ook van een aantal modeshows, waarbij verschillende

labels de gelegenheid krijgen hun nieuwe collectie te laten zien. De laatste dag was voor *Ultra Violet*

Fashion Show. Goed, voor mij was het niet veel anders dan de *Attitude Fashion Show* de dag ervoor, maar de sfeer zat er zeker weer goed in. En kakt de sfeer wat in, dan zijn er weer genoeg mensen die het weer op peil brengen. Ondanks het niet echt aangename weer was ook deze dag een succes. Veel fotografen waren weer in de weer en ik durf te wedden dat er genoeg kleding te vinden, zonder enige moeite te hoeven doen.

FREAK ANGEL

ZO 31-07-2011, 14.00 – 14.45 uur
Tivoli de Helling

door: Sister_

Na nieuw record koffiedrinken te hebben behaald om het inmiddels opgelopen slaapttekort te compenseren, liepen we half slaapwandelen Tivoli de Helling binnen om niks te hoeven missen van het optreden van *Freakangel*.

Gelukkig niet voor niks! Deze

nieuwkomer – vorig jaar kwam hun debuutalbum en tot nu toe ook hun enige album *The Fault Of Humanity* op de markt – gaf een goed optreden weg, zowel qua geluid als qua show. Het was bij wijze van spreken net alsof je naar de cd aan het luisteren was, maar dan met live animatie. Zanger *Dmitry* wist duidelijk wat hij aan het doen was en slaagde er dan ook prima in om het hele publiek constant bij de les te houden. Logisch, want behalve de man achter *Freakangel* is hij ook de man achter *Suididal Romance*, waarvan het debuutalbum in 2007 uitkwam, gevolgd door een EP in 2008 en nog een full length album in 2010.

Nagenoeg het volledige album werd ten gehore gebracht en als extraatje werd de band tijdens *The Last White Dance* vergezeld door *Virul3nt* en *M4rc*, de zanger en de live drummer van de band *Shiv-r*, die ook nog niet zo lang bestaat.

Voordat het optreden begon was de zaal nog nagenoeg leeg, maar bij het eerste nummer stroomde de zaal toch al snel halfvol en het publiek bleef in beweging tot en met de allerlaatste noot. Niet slecht, voor een nieuwkomer en opener op de zondag van Summer Darkness!

DESTROID

ZO 31-07-2011, 15.15 – 16.00 uur
Tivoli de Helling
door: Sister_

Het optreden van *Destroid* sprong voor mij niet boven de andere optredens uit, ondanks het goede geluid en de mooie uitvoering. *Sami*, de zanger van *Faderhead*, die daarna zelf nog een optreden zou geven, zong ook nog een nummer mee. Grappig, maar ook een beetje inspiratieloos. Het is leuk als artiesten op zo'n festival een nummertje met elkaar meezingen, maar als iedereen dat gaat doen en het ook niets aan het originele nummer toevoegt, dan mag het van mij ook wel achterwege worden gelaten. Verder werd er ook nog een cover gespeeld van *Lucretia My Reflection* van *The Sisters Of Mercy*, wat dan weer wel een leuke afwisseling was. Het optreden, dat verder prima was neergezet, had gewoon net iets te weinig pit om er echt betrokken bij te zijn en goed in het geheugen te blijven hangen.

INTERVIEW MET EISENFUNK

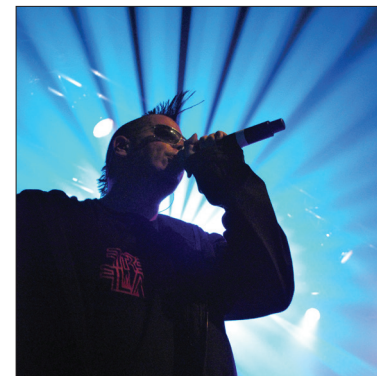
door: Edslave

Na de fashionshow en nog veel heen en weer lopen, veel zien en meemaken, was het tijd voor een interview met *Eisenfunk*. Ik was erg onder de indruk van het drietal en had hun cd gekocht. Met mijn collega KWOAD, de band en nog twee vrienden gingen wij richting de coffeeshop. Daar aangekomen werd ons nog meegedeeld dat er wel iets gekocht moest worden, maar dat was geen probleem voor onze Duitse vrienden. Zo aan het einde van het interview was het tijd voor mij om handtekeningen te vragen. *Arthur* en *Toni* hadden geen problemen met het zetten van een handtekening. Niet dat *Micheal* er tegen was, maar het viel niet mee voor hem om een stift vast te houden. De arme man was na een joint ziek geworden en hij zag lijkleek. Er werd hem gevraagd of hij nog kracht had om een handtekening te zetten, maar zelfs het antwoord kwam er moeizaam uit. Of hij zijn naam nog wist. Na een aantal seconden was het antwoord weer nee. Met zijn laatste krachten pakte hij toch de stift en met veel moeite kon hij twee streepjes zetten die samen een X vormden. Geen echte handtekening, maar wel een geweldig sterk verhaal dat bij het album hoort!

FADERHEAD

ZO 31-07-2011, 19.45 – 20.45 uur
Tivoli de Helling
door: Edslave

Tijd voor *Faderhead*. Ik had er al veel over gehoord, maar wist nog steeds niet wat ik kon verwachten. Uiteindelijk moet muziek ook ervaren worden, erover praten is nooit hetzelfde. In Tivoli de Helling was al een flink aantal mensen bij elkaar gekomen, maar om te spre-

ken over echte drukte, dat kan ik helaas niet, maar dat hield *Faderhead* niet tegen, die waren al flink aan de bak. Maar voor één van de eerste keren zag ik dat mensen echt vooraan stonden en dat het achterin de zaal wat leger was. Mijn ervaring is in veel gevallen toch anders. Uiteraard stonden de mensen ook hier niet stil, waar de één wel weer enthousiaster danste dan de ander. Er zijn overal wel fanatieke mensen te vinden. Voor mij was dit een zeer positieve ervaring en door de geweldige aanwezige vibe had zelfs ik, die nooit danst, niet de kracht om stil te blijven staan. *Faderhead* is werkelijk geweldig met het publiek en weet de mensen nog enthousiaster te krijgen dan ze al zijn. Zo zien we maar weer hoe belangrijk die communicatie tussen band en publiek is, zeker op een festival, waar mensen wel bezig gehouden moeten worden. Door het spetterende optreden heen, zag ik toch nog een andere kans voor *Faderhead*. Deze muziek is niet alleen voor de cybers onder ons, maar zal ook interessant zijn voor metalfans. *Sami Mark Yahya* (zanger) heeft een goede stem, die ook bij metal past. Ik vertelde het verschillende mensen en die konden wel horen en begrijpen wat ik bedoelde. Toch voelde ik ergens een vreugde van de mensen om mij heen dat *Sami* daar niet voor gekozen heeft. *Faderhead* was een goede keuze.

KILLING JOKE

ZO 31-07-2011, 21.00 – 22.15 uur
Tivoli Oudegracht
door: Edslave

De avonden werden voor mij steeds langer. De fijne sfeer en de vele nieuwe zaken voor mij begonnen hun tol te eisen. "Wat een watje", hoor ik jullie nu denken, maar goed, ik had nog wel wat energie om neer te ploffen bij *Killing Joke* na *Faderhead*. Dat was fijne muziek om even bij weg te dromen en de energie weer op te laden, terwijl andere mensen, ik denk met meer ervaring, nog genoeg energie over hadden om op de muziek te dansen. Goed, dat heb ik dan ook weer geleerd, want ik heb geen slechte show meegemaakt op Summer Darkness.

Voor mij is Summer Darkness een festival dat echt draait om de sfeer. Natuurlijk worden de mensen getrokken met een sterke line-up, maar die sterke line-up is ineens

niet zo belangrijk meer als de sfeer er stevig inzit. Nog nooit eerder heb ik zo'n leuk festival meegemaakt. Ik vind het erg jammer dat ik niet meer veel kan herinneren van de optredens van alle bands, maar wat ik wel altijd met mij zal dragen is de sfeer tijdens de shows en door het centrum van Utrecht. Gothic of niet, iedereen zal zich thuis voelen op de Summer Darkness Festival. Ik ben volgend jaar weer zeker van de partij!

www.summerdarkness.nl

Can't ignore...

REACTIES VAN VRIJWILLIGERS

Het is een feit: Noize Magazine stopt. Enkele weken geleden hebben wij al onze vrijwilligers daar alvast van op de hoogte gebracht met de e-mail "Can't ignore the silence". Verschillende vrijwilligers reageerden via MSN, anderen via Facebook, weer anderen stuurden een e-mail en enkelen hebben zelf een afscheidswoord geschreven.

Hieronder vind je alle reacties die we via e-mail hebben ontvangen. De afscheidswoordjes van Frank-Jan, Skizzy, Sister_ en Alskaer staan op de pagina's hierna.

KJ

'Jammer dat jullie ermee stoppen. Wie weet ik de toekomst... Het is afwachten, maar je hebt in ieder geval je best gedaan.'

LIZ

'Bah. :(Ik geef je gelijk, maar bah. :(Ik begrijp je keuze en het is ook allemaal heel heavy, maar toch is het natuurlijk heel jammer.'

ONNO

'Dit is zo jammer. :(Ondanks dat ik door alle drukte LANG niet zo veel heb kunnen meewerken als ik graag had willen doen, vond ik het enorm leuk en inspirerend! De scene is al zo "dood", hoe moet dat nu?! Zijn er geen mensen die het over willen nemen?'

TASMARA-GOTHICA

'Wat jammer om te horen dat Noize Magazine er mee gaat stoppen. Ik heb altijd met veel plezier gewerkt voor en met jullie. Het is jammer dat het doek valt voor Noize Magazine. Ik wens jou en Alskaer beiden heel veel succes in de drukke tijden en veel plezier, fantasie en muziek in de toekomst.'

EELCO

'Dat is jammer om te horen! Ik moet eerlijk zeggen dat ik Noize Magazine niet vanaf het begin heb gevolgd, maar eigenlijk pas een jaar echt volg. Jammer om te horen dat er (opnieuw...) een Nederlands blad mee ophoudt. Er zijn al zo veel bladen en websites die proberen van de grond te komen; het

eigen gezicht dat Noize Magazine had (heeft) was altijd ontzettend leuk! Je redenen snap ik absoluut, een betere kun je haast niet bedenken... Heel veel succes met je studie, als je daar evenveel tijd in stopt als het werk dat ik tot nog toe op Facebook voorbij zie komen, moet dat goedkomen!'

FRANK-JAN

'Jammer dat er alweer een magazine verdwijnt dat op de goth/industrial scene is gericht. Volgens mij is er in Nederland nu helemaal geen blad of website meer dat over die genres bericht. Al was mijn bijdrage aan Noize Magazine slechts kortdurend, ik heb het met plezier gedaan. Ik wens jou en Alskaer veel succes met afstuderen en alle goeds voor de verdere toekomst!'

EVA HULSHOF

'Ik vind het ontzettend jammer dat Noize Magazine stopt, want ik vond het leuk om vrijwilliger te zijn voor dit magazine! Ik hoop dat er in de toekomst toch nog zo'n mooi initiatief als Noize Magazine wordt gecreëerd!'

Afscheid en column

FRANK-JAN SCHRIJFT:

Het verschijnen van Noize Magazine komt op een moment dat de scene wat uitgeblust is geraakt. Het aantal feesten neemt af, de bezoekersaantallen staan onder druk en het enthousiasme dat er vroeger nog was lijkt tanende.

Afgelopen augustus was ik in de Bibelot te Dordrecht alwaar een journalist een vraag stelde aan een nog relatief jonge bezoeker. De jongeman in kwestie vond dat het allemaal minder was dan een tijdje geleden en daarmee werd voor mij een beeld bevestigd dat ik al langere tijd heb. Waarom het zo is teruggelopen blijft gissen. Misschien was de hausse aan feesten van een aantal jaren terug wat teveel van het goede en brengt de huidige schifting een betere balans aan tussen bezoekers en feesten. Toch kan dat niet alles verklaren, want het zal menigeen opgevallen zijn dat er nogal wat mensen zijn afgehaakt terwijl daar maar weinig nieuwe aanwas tegenover staat. De redenen waarom mensen afhaken zijn divers; sommigen zijn het hele ge-

beuren ontgroeid en zien het achteraf vooral als een onderdeel van hun jeugd jaren, anderen vinden dat de scene muzikaal stilstaat en zoeken hun heil ergens anders en weer anderen vinden er niet meer wat ze er ooit vonden. Ik merk bij mezelf dat ik het lang niet meer zo intens ervaar als vroeger. Ooit ervoer ik het bezoeken van feesten als iets bijzonders en vond ik de sfeer bijna mystiek; dat gevoel is echter weggeëbd. Dat wil overigens niet zeggen dat de aantrekkingskracht voor mij helemaal verdwenen is; ik ga immers nog wel geregeld op pad. Dat tieners en jonge twintigers nauwelijks nog interesse schijnen te hebben voor het gotische gebeuren, komt wellicht doordat ze door sommigen meteen langs de

meetlat worden gelegd. Als ze niet aan een bepaald ideaalbeeld voldoen, worden ze niet serieus genomen. Tsja, dan moet je niet raar staan kijken als men alweer snel afhaakt. De omgangsvormen op internet zorgen daarbij ook niet altijd voor een uitnodigende sfeer.

En zo is mijn woordje ter gelegenheid van het afscheid van Noize Magazine tevens een column geworden. Ik vind het jammer dat, nadat vorig jaar Gothtronic ook al de handdoek in de ring gooide, er nu helemaal geen Nederlands magazine meer is voor wave/goth/industrial en aanverwante genres. Al heb ik maar kort een bijdrage geleverd aan Noize Magazine, ik heb het met plezier gedaan. Ik wens Sister_, Alskaer en alle vrijwilligers veel succes in de toekomst!

Groeten,

Frank-Jan

Laatste editie

SKIZZY SCHRIJFT:

'Can't Ignore The Silence', las ik een tijdje geleden in mijn inbox. Noize Magazine houdt er dus mee op. Na een aantal jaren wordt het Alskaer en Sister_ te druk om dit project voort te zetten, allemaal heel erg jammer. Laat ik dan deze kans aangrijpen om wat te vertellen over Noize Magazine en wat het voor mij heeft gedaan.

Degene van jullie die ook daadwerkelijk Noize Magazine lezen, hebben mijn naam sinds de zesde editie misschien wel voorbij zien komen. In de zesde editie schreef ik namelijk twee cd-reviews, één over *Uberbyte* en één over *Combichrist*. Vlak na die twee korte stukjes begon ik regelmatig te schrijven voor Noize Magazine, waarna ik ook uitgenodigd werd om daadwerkelijk bands te gaan interviewen.

Dit was compleet nieuw voor mij, maar ik had er veel zin in. Nerveus als ik was begon ik samen met Sister_ vragen te bedenken voor mijn eerste interview (*Yade*), gelukkig was dat interview via het internet en nog niet in persoon.

Toen Summer Darkness dichter en dichterbij kwam, werd het mij duidelijk dat ik nu toch echt tegenover mensen aan tafel moest gaan zitten en met ze moest praten. Normaal gesproken vind ik het absoluut geen probleem om met mensen te praten die ik niet ken, maar dit was anders.

Ik werd namelijk aan tafel geschoven met mensen waar ik naar opkeek en bands die ik bewonderde (*Modulate*, *Noisuf-X*, *The Crüxshadows*, *Cybercide* en *Uberbyte*). Zoiets gaafs had ik nog nooit meegemaakt!

De twee Noize Magazine edities daarna had ik zo ongeveer al mijn helden wel ontmoet en gesproken, denk aan Ronan Harris (VNV Na-

tion), Chris en Olli (*Agonoize*) en Andy (*Combichrist*).

Na deze mensen gesproken te hebben, ontdekte ik dat je niet naar ze moet opkijken als idolen, maar juist samen met ze moet kijken naar wat ze uitdragen en hoe ze dat uitdragen aan de wereld. Vooral Ronan Harris heeft mij nu nog meer dan daarvoor geïnspireerd.

Ik wil Noize Magazine dus echt heel erg bedanken voor de kansen die ik heb gekregen om mijn helden/idolen/sexfantasiën te ontmoeten! En ook wil ik de gehele redactie bedanken voor alle rust en kalmte die Noize Magazine altijd voor mijn ik-doe-niet-aan-deadlines-houding heeft gehad!

Dank je wel Noize Magazine, because I can't ignore you!

Skizzy

Ga je missen 'krantje'!

SISTER_ SCHRIJFT:

Noize Magazine stopt. Het is een feit en het is jammer, maar ik sta er volledig achter. Maar, in dit afscheidswordje kijk ik graag nog even terug op vier fantastische jaren die ik nooit zal vergeten. Want, al begon het allemaal heel twijfelachtig en amateuristisch, ons "krantje" (*kijkt naar DJ Krat*) was toevallig wel geweldig!

Van alle dingen die ik voor Noize Magazine heb gedaan, heb ik ongetwijfeld de leukste en levendigste herinneringen aan de live interviews. Van mijn eerste interview herinner ik me niet veel meer, op de zenuwen en de verwoede (maar te-vergeefse) poging om professioneel te lijken na. Gelukkig merkte ik al snel dat die "onbereikbare" artiesten bovenal ook gewoon mensen zijn en dat je er dus ook gewoon lekker losse en gezellige gesprekken mee kunt voeren in plaats van alleen dat serieuze vraag-antwoord dialoog.

Zo staat het hilarische interview met Eddie Martin van *Cybercide* staat nog steeds met stip op nummer één! 'The washing machine beats me in an interview, I'm going to kill myself right now!' En de smiley die hij op de muur tekende, om de watervaste graffitiestift te testen om t-shirts voor onze lezers te signeren, staat vast nog steeds op de muur van de backstage in Tivoli Oudegracht.

Ook het super gezellige interview – of eigenlijk het gesprek – met de leden van *Aesthetic Perfection* kan ik me nog levendig voor de geest

halen, vooral hoe zanger Daniel Graves er bijna het hele interview over had gedaan om de dronken drummer weg te sturen. En of ze nu ook echt zo arrogant waren als wij van tevoren dachten? In tegendeel!

Ook Andy la Plague van *Combichrist* heeft een onuitwisbare indruk gemaakt en bekijk ik sinds ons interview met heel andere ogen; hij kan namelijk ook – hou je vast – serieus zijn! Maar, hoeveel vragen je hem ook stelt, zijn echte persoonlijkheid blijft een mysterie. Verder had je nog *Modulate*, met Geoff Lee die zich gigantisch in zijn eten verslikte tijdens het interview, *100Blumen* met DJ Krat die er bij kwam zitten zonder door te hebben dat we met een interview bezig waren en hetzelfde geldt voor Sami van *Faderhead*, die doodleuk met de mannen van *Diorama* over *Cybercase* kwam roddelen tijdens een interview op de Summer Darkness Winter Edition.

De echte Noize Magazine groupies waren toch wel de bandleiden van *XMH*, die het vaakst van alle bands in Noize Magazine hebben gestaan (review, interview, nog een inter-

view, prijsvraag, weer een review). *Schwarzblut*, met hun gezellige "interview-theekrantsjes", geldt als goede nummer twee.

Ik kan nog uren doorgaan met anekdotes vertellen over nog veel meer interviews, maar dat zal ik jullie besparen.

Ik ben echt super blij met alles wat ik met Noize Magazine heb meegemaakt, met wat ik ervan heb geleerd en vooral ook met alle inspirerende mensen die ik erdoor heb ontmoet. Iedereen die dit alles mede mogelijk heeft gemaakt: ik kan jullie niet genoeg bedanken!

Wat ik tot slot nog wil zeggen tegen de lezers? Behalve dat ik me nu pas realiseer dat dit echt een enorme k*tvraag is om te beantwoorden: ik hoop dat jullie het net zo leuk vonden om Noize Magazine te lezen als ik het vond om het te maken. Haal alles uit het leven wat erin zit, ben jezelf, blij jezelf en blij altijd in ontwikkeling!

Ik ga jullie missen, maar ik zie jullie vast nog wel terug op feestjes en met andere bezigheden in de scene. Stilzitten is nou eenmaal nooit mijn specialiteit geweest, dus jullie zijn nog lang niet van me af! ;)

Sister_

Zat eraan te komen...

ALSKAER SCHRIJFT:

Het zat er een keer aan te komen, de laatste Noize Magazine. Misschien voor velen sneller dan verwacht. Maar hoe lastig keuzes ook zijn, soms moeten ze genomen worden. Deze ochtend zette ik het nieuws aan en hoorde dat Kink FM ermee stopt. Hoe ironisch, als Sister_ de laatste hand legt aan Noize Magazine zal ook de laatste plaat gedraaid worden op Kink FM.

Een afscheidswoord schrijven is niet makkelijk, want afscheid is nou eenmaal nooit makkelijk. Het is nu 22:00 uur, twee uur voor de laatste deadline. Facebook staat open regelmatig hoor ik een "pling", omdat Sister_ net als altijd tot het laatste moment nog dingen nodig heeft voor de aankomende editie. Het lijkt een avond zoals altijd voor de deadline. Het besef dat dit de laatste keer is, is er nog niet. Het hele team heeft zich zoals altijd geweldig ingezet. Ik wil ten eerste Sister_ bedanken voor het vertrou-

wen en het geloof in ons project. De vele vrijwilligers – ik ga niet iedereen los noemen – hoe kort of lang je ook geholpen hebt, je was geweldig. Verder wil ik ook alle artiesten, kunstenaars en organisaties bedanken, omdat we altijd welkom waren. Last but not least bedank ik jullie, onze lezers. Door jullie hadden we altijd plezier.

Het was een gevecht tot het einde, wel of niet stoppen? Soms moet je kiezen voor andere dingen. Sister_ en ik gaan de eindexamens van de

kunstacademie in en privé staan onze levens ook niet stil, evenmin als de scene. De scene is de laatste jaren veel veranderd. De cyber-scene is verjongt en we hebben de opkomst van de steampunk van dichtbij mee gemaakt. Misschien heeft Noize Magazine de scene wel bij elkaar gehouden tijdens deze verandering. Even een moment waarop alles wat er gebeurt wordt samenvat. Voor mij maakte het de veranderingen in ieder geval wel beter te begrijpen.

Geniet lekker van de laatste Noize Magazine en we zien elkaar wel weer terug in de scene.

Alskaer

Noize Agenda

VOOR OKTOBER, NOVEMBER EN DECEMBER 2011

Waar moet je zeker bij zijn de komende tijd? Uit het grote aanbod aan feesten, evenementen en concerten hebben wij een selectie gemaakt.

VR 28-10-11

BALL DU MASQUE

Tijd 20.30 – 03.00 uur

DJs Ghost & Dionysius

Entree vvk 27,50 euro, deur 30 euro

Locatie geheim, NL

Website www.baldumasque.nl

ZA 29-10-11

GOTHIC & FANTASY BEURS

Tijd 10.00 – 17.00 uur

Bands Scrum, Iliana, Ball Noir

Entree 10 euro

Locatie Evenementenhal Rijswijk, Volmerlaan 12, Rijswijk NL

Website www.gothicbeurs.nl

ZA 29-10-11

CYBERIA HALLOWEEN

Tijd 23.00 uur

Bands V2A

DJs Totentanz, -X-X-X-, Krat, Spud

Entree 10 euro

Locatie Tivoli De helling, Helling 7, Utrecht NL

Website www.tivoli.nl

ZA 05-11-11

BODOIR BIZARRE XVII

Tijd 22.00 – 05.00 uur

Artiesten Xtreme, the Mad Saints, Mrs.Madieanne, Oehlschlager & Jekaterina LeJaguar, the Blood-squad, Kitty Catafalque en meer

Entree vvk 30 euro, deur 35 euro

Locatie Silvestone, Weerenweg 21, Zwanenburg NL

Website www.boudoir-bizarre.nl

VR 11-11-11

INTONARUMORI

Tijd 22.00 – 04.00 uur

DJs PD GVD, DistortedChaos, Data, Statik Sky, VSBL

Entree 4 euro, voor 23.30 uur gratis

Locatie Korsakoff, Lijnbaansgracht 161, Amsterdam NL

Website www.korsakoffamsterdam.nl/intonarumori

ZA 26-11-11

SCHWARZES SCHWIMMBAD

Tijd 22.00 – 05.00 uur

DJs Jochen, AndTraX, Cyb3rella, Prometheus

Entree 8 euro

Locatie Schwimmbad Musikclub, Tiergartenstr. 13, Heidelberg DE

Website www.schwarzes-schwimmbad.de

ZA 3-12-11

TERRA GÖTHA

Tijd 19.00 – 02.00 uur

Bands 32Crash, XMH, Firemen Of Death, System:FX

DJs Azael

Entree 11 euro

Locatie De Piek, Hellebardierstraat 13, Vlissingen NL

Website www.terra-gotha.com

ZA 10-12-11 t/m ZO 11-12-11

MIDWINTER FAIR

Tijd za 10.00 – 18.00 uur, zo 10.00 – 17.00 uur

Artiesten Ierse, Keltische, Folkbands met o.a. Rapalje en meer

Entree 1 dag volwassene 19 euro, meer info zie website

Locatie Archeon, Archeonlaan 1, Alphen a/d Rijn NL

Website www.archeon.nl

VR 30-12-11

ZERØ13

Tijd 18.00 – 04.00 uur

Bands Combichrist, Grendel, Implant, XMH

DJs -X-X-X-, Krat, Spud

Entree 24 euro

Locatie 013, Veemarktstraat 44, Tilburg NL

Website www.013.nl

LET OP!

Noize Magazine is niet verantwoordelijk voor eventuele wijzigingen in de planning na publicatie van dit magazine. Check dus altijd even de website van het evenement voordat je gaat.

VERDER ZOEKEN

Kagan kalender:

www.kagankalender.com

Internationale beursagenda:

www.expovisie.nl

Matrix, Bochum (DE):

www.matrix-bochum.de

Fetish agenda:

www.gofetish.nl

Goa in Europa:

www.goatrance.net

Dankwoord

EDITIE 16 - 4^E JAARGANG - OKT-NOV-DEC 2011

Noize Magazine - Editie 16 - 4e jaargang - oktober-november-december 2011

Nog één allerlaatste keer willen wij iedereen bedanken die iets voor Noize Magazine heeft betekend:

ACU, Ad Kuyten, Ad.ver.sary, Aesthetic Perfection, AfterChain, Agapesis, Agnes Scheidema, Agonoize, Agres-sionslevel 4.0, Ahoura, Alex Blyg, A Life Divided, Amber, Amnistia, Amph Festival, Andy LaPlegua, A New Dawn, Annabel, Annie Bertram, AnoukWR, Antronic Radio, Antythesys, Anubis, Anya Lydia, Archeon, Area 51, Argantonis, Arlette de Jong, Arsenaaltheater, Ashbury Heights, Asrai, Astrid Massard, Aunia Kahn, Autumn, Babashop, Babydragon, BAD Parties, Baroeg, Bart, Behind the Scenes, Benjamin Samson, Bianca Berger, Bildarchiv Cchugo, Bizarre, Blackfield Festival, Black Lung, Black Rain, Black Widow, Blind Before Dawn, BlutEngel, Bommie, Breathcatchers, Brettny Pijst, Brigitte More, Candle Nine, Castlefest, Catholic Boys In Heavy Leather, Centhron, Century Media Records Benelux, Chainreactor, Chainsoul, Chamber, Chamber 502, ChAwech, CityHall, Clan of Xymox, Clay, Coenagrion, Combichrist, Coppelius, Coreline, Chris, Chris Gerrist, Conorach, Cupido Fashion, Cyber Angels, Cybercase, Cybercide, Cyberesque, Cybergirlzzz, Cybergothic Syndrome, Cyberia, Cyb3rella, Daddy Greg, Dageraad, D.A.M.N., Daniel Galda, Daniel Graves, Daniela Vorndran, Daniëlle de Bruin, Darkness over Lightcity, Dark Romantica, Das Kabinett, DavidK, Dawn & Dusk Entwined, Deadcell, [de:ad:cibel], Dead Turns Alive, De Buze, Dectera Lugh, Deep Sleep, De grote boze metalman, Deine Lakaien, Demian, Dennis Groenestein, De Pas Heesch, Dependent, De Piek, De_Tot_Cor, Deviant UK, Devine Lu Linvega, Dick Carlier, Didi Kamphuis, Die Krupps, Die Sektor, Diorama, Dir en Grey, Dirk Eusterbrock, dISHARMONY, DJ Ancientgoth, DJ Beautevil, DJ BlackLagoon, DJ Distortedchaos, DJ Hyper-Xotrix, DJ Ivy, DJ Krat, DJ KWOAD, DJ Mortal_Paralizers, Dmitry, Dogs on Catwalk, Dominatrix, Dr. Philip Perrin, Dust is Noize, Dwarf, Dynamo Eindhoven, Echo & The Bunnymen, Edslave, Eddie Martin, Eelco, Effenaar, Eisenfunk, Elena de Nooyer, Elf Fantasy Fair, Elsie van Keijzerswaard, Emilie Autumn, Eisbrecher, Enomis, EpicArt, Erik Dignum, Erwin Oudshoorn, Esha Ness, Esther, Esther Thewissen, Eva Hulshof, Evenementenhal Rijswijk, Evelien van de Berg, E-Werk, EXTIZE, Eyes of Fire, Faderhead, FAME, FANS, Fate01, Faun, Feindflug, Femke van Houdt, Ferryman, FGFC820, Filipp Keks, Floor Jansen, floWmotion, Francisca Hagen, Frank-Jan, Frank Wiersema, Freakangel, Front Line Assembly, Funker Vogt, Funnyhappyviper, Gabe Bakker, Gala Nocturna, Ger-art, Gerold Smits, Gerri

Vos, Gert Jan van der Loo, Gert Willems, Gili Shani, Goth for Earth, Gothic & Fantasy Beurs Rijswijk, Gothminister, Grail Knights, Graspop, Greenpeace, Grendel, Groene Engel, "HAL", Halo Effect, Harry Klein, Hatesex, Hekate, Heidilyn, Helium Vola, Herre Vermeer, Herr Schwarzensee, Hetty van de Broek, High-Tech, Hocico, Hollow Moon, Huffie, Ikon, Illectric_shock, Ilse Snoeks, Iluna, Ina Smits, Incubite, InDeepEnd, Infinitus Mortus, Iris2012, Isida, Isolde Kouwenberg, IszoloScope, Ivy, Jackie, Jasper "Pinky" Berkhoudt, JE Grunveld, Jennifer Bosters, Jenny Ludwig, Jerome, Jessica Lackey, Johan, John Tsilidis, John van Loon, Jonny (FrontAngel), Jon-Peter Crawford, Joris vd Graaf, Juul, Kamelot, Kaoz-Frequenz, Kari, Kees de Klein, Keltfest, Kenneth Steffers, Kettal Group Antwerpen, Kevin Reijnders, Khryos, Kidd, KIFOTH, Killerqueen, Kim, Kinderen op de glijbaan, KJ, Klaus Möllers, Komor Kommando, Korn, Lacuna Coil, La Lune Noire, La Rose Couture, Laura, Lease-hond, Leather Strip, Lenard Guldenmeester, Leo von Leibnitz, Les Fragments de la Nuit, Letzte Instanz, Linda Friesen, Lindsay Immers, Lisa Gerrard, Liz Scarlet, Lola Angst, Lord Knert, Lucas Eikemans, Lucifers_Angel, Luis Royo, Lukas Zpira, LunaGoddess, Maartje Diepstraten, Machine Rox, Magical Fairy Ball, Ma-li, Manix S., Margrethe, Margriet Eilders, Mariska Melissen, Marjon Lak, Marijke, Marthe Verwij, Martin Black, Matter, Maximilian, MDJ Fotografie, Megan Balanck, Merijn Mol, Mesh, Metal Female Voices Fest, Metalized Life, Michael Popp, Michelle Giordano, Michiel, Midwinterfair, Minke, Mischa Kroon, Misery, Mister Saryn, Mistress Vamp, Mithras, Modulate, Mommie Michelle, Mono-Amine, Monokrom, Mortal paralizers, MS-Photography, My Dying Dreams, Myrkvar, MySpace, Nao, Nemesis, Neon Dream, Neutrophonix, Nicky Hellfritsch, Nicole de Klerk, Nienke Dijkstra, Nightcore, Nightdancer, Nightshadow, Ni Mäste Bört, Nocturna XXL, Noise Central Festival, Noise Receiver, Noisuf-X, Nox Obscura, Nurzery [Rhymes], Obscura Nocturna Mortifera, Omnia, Onno, Opposite Exhale, Orfeo, Organic Cage, Other Day, Otilie, Ottla, Ougenweide, Outerspace Overdose, Out Of Line Festival, Paganborn, Pandora's Black Book, Panzerpat, Past for Present, Patrick Kaas, Paul Haske, Paul Nielsen, Phantasium, Plasmodivm, Poésie Noire, Pretentious, Moi!, Promofabrik, Persephone, Peter, Peter Kemp (LUX collectie), Peter Spilles, Peter Stigter, Phalael, Phantasium, Pim Schrier, PINK DEVIL, PIT, PoisonPrincess_, Preacher, Primula Promotion, Project Pitchfork, Promo's Lisa Gerrard, Punish Yourself, P60, Qntal, Quasi Modo, Rainbow, Rainbow Eyes Photography, Rauhacht, Ratna Ho, Rapalje, Reincarnatus, Reinier More, Revolution State, Rick, Robert Pouwels, Rock-Opera

Infernorama, Rodin van Lieshout, Rogue, Rosa Crvx, Rosanna, Rotersand, Ruben, Rufus, Ruud Menting, Ruud van Vugt, Sabine Lutzenberger, Sad, Sanne, Sanneke, Sarah Kilgore, Schandmaul, Schultz, Schwarzblut, Seductive_evil, Senjo Clothing, Sennheiser, Sevilya, Sex for Desert, Shadowblade, Shari, Shirayas Dream, Shnarph!, Sietskesfotografie, Silent Lucidity, Simone, Sin, Sinus von Gott, SiSeN, Sjarlotte, Skizzy, Skorbut, Sol Invictus, Sonar, Spice PR, Spiritual Front, Starkall, Statik Sky, Staubkind, Stefan Büntig, Stefan Petrie, Stendeck, Stephane Roy, STORM, Straftanz, Strip in midi side, Stream of Passion, Stuff, Styxian Industries, Suicide Commando, Summer Breeze, Summer Darkness, Summer Darkness Winter Edition, Suicidal Romance, Sven Schlijper, Svjata Varta, Sweet Cherry, Syntax-Influx, Sytse, Sytske Grunveld, Takuya ANGEL, Takuya Sawada, Tao of the Machine, Tasmara-Gothica, Tassos Oreopoulus, Tatsuyaman, Taya Uddin, Teresa Dead, Terra Gotha, Terrorfakt, The Amsterdam Dungeon, Theatre of Tragedy, The Birthday Massacre, The Crüxshadows, The Daily Photo, The Dreamside, The Ghosthunter, The Man, The Stage, The Violet Tribe, Thomas S. Nilsen, Tivoli de Helling, Tivoli Oudegracht, Tjaanie, Tokyo Decadance, Tony Amsterdam, TraKktor, Trimetrick, Turisas, Tympanic Audio, Tyske Ludder, T3rror 3rror, Uberbyte, Underground Frequencies, Unheilig, UnterART, Van Der Stapen, Variscythe, Veljanov, Vendetta, Verbeke Foundation, ViciousDarkArt, Victoria Bruynzeel, Victor Verzijl, Viona Art, Vladyriny, VNV Nation, VocaMe, VOC Kenniscentrum, Volker Beushausen, V2A, Warsickle, Waterfront, Wave-Gotik-Treffen, Wayne Hussey, (We Are) The Noise Generation, Webers Holland, Welle:Erdball, Wendy, Wikipedia, Wilfred Bruins, Wim de Nooyer, Wings of Destiny, Within Temptation, Xanthy, X-Fusion, XMH, Xotox, [x]-Rx, YADE, Yvonne Notzon, Zeitgeist Zero, Zeromancer, Zidarlys La Camarde, Zillo, Zirconia Starfighter, Zombie Walk, Zyronia, 00tz 00tz, 013, 10 Years Black Rain, 100Blumen, 2god, <42.5> Radio & Productions.

Zonder jullie hadden wij Noize Magazine niet op deze manier kunnen realiseren. Hartelijk bedankt voor al jullie medewerking!

Can't ignore the noise!

Redactie Noize Magazine